

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงาน
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

นางสาววิลาสินี ชูหวาน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตรมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2563

Factors Affecting Saving and Investment Preference of
Employees of Valaya Alongkorn Rajabhat University

Miss Wirasinee Choowan

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics in Economics

School of Economics

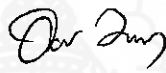
Sukhothai Thammathirat Open University

2020

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย
ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ชื่อและนามสกุล นางสาววิลาสินี ชูหวาน
วิชาเอก เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา วนเศรษฐ

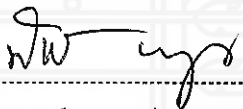
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2564

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

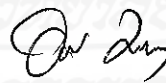
..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา วนเศรษฐ)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พัชรี ผาสุข)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา วนเศรษฐ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

ชื่อการศึกษา **ค้นคว้าอิสระ** ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย
ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ผู้ศึกษา นางสาววิลาลิณี ชูหวาน **รหัสนักศึกษา** 2586000743 **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.อภิญา วนเศรษฐ ปีการศึกษา 2563

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย 2) ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย

สำหรับประชากรในการศึกษา คือ พนักงานมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ คำนวณขนาดกลุ่มของตัวอย่างด้วยวิธีของ Taro Yamane ได้จำนวน 281 ตัวอย่าง เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนมากมีรายได้หลักมาจากงานประจำ รายได้รวมต่อเดือนเฉลี่ย 30,000 – 50,000 บาท มีภาระหนี้สินส่วนบุคคลระยะยาว ช่องทางการออมส่วนใหญ่คือ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ วัตถุประสงค์หลักของการออม คือสำรองไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน และช่องทางการลงทุนส่วนใหญ่คือ หุ้นสามัญ วัตถุประสงค์หลักในการลงทุนคือ สร้างความมั่งคั่ง มีความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงจากการสูญเสยเงินจากการลงทุนที่มีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น มีจำนวนเงินออมและจำนวนเงินลงทุนอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉลี่ย 3,000 บาทต่อเดือน เพราะมีการคาดการณ์ไว้แล้วว่าอาจจะต้องอยู่ตัวคนเดียวหลังจากเข้าสู่วัยเกษียณ พฤติกรรมการออมและการลงทุนนั้นมีเพียงส่วนน้อยที่กล้ายืนยันความคิดของตนเอง เพราะยังขาดความรู้และขาดประสบการณ์ในการออมและการลงทุน ส่วนใหญ่เกิดการตัดสินใจจากการสอบถามบุคคลอื่นที่มีประสบการณ์ 2) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออมและการลงทุน คือ เพศ และ รายได้รวมต่อเดือน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพบว่า เพศชายมีการออมมากกว่าเพศหญิง 2,056 บาทต่อเดือน และมีการลงทุนมากกว่าเพศหญิง 872 บาทต่อเดือน รายได้รวมต่อเดือนของพนักงานเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้มีการออมเพิ่มขึ้น 0.077 บาท และการลงทุนเพิ่มขึ้น 0.063 บาท

คำสำคัญ การออม การลงทุน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

Independent Study title: Factors Affecting Saving and Investment Preference of Employees of Valaya Alongkorn Rajabhat University

Author: Miss Wirasinee Choowan; **ID:** 2586000743; **Degree:** Master of Economics;

Independent Study advisor: Dr. Apinya Wanaset, Associate Professor; **Academic Year:** 2020

Abstract

The objectives of this study were to 1) study the saving and investment behavior of university employees, and 2) study the factors affecting the savings and investment preference of employees of Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage.

The population in the study were the employees of Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage. The group of 281 samples was calculated by Taro Yamane's method. Simple random sampling was used to collect the data. The data were analyzed by Pearson Correlation Test and multiple regression analysis.

The results showed that 1) most of the samples were female, aged between 31-35 years old, graduated with a master's degree, obtained main income from full-time jobs, had an average gross monthly income of 30,000 – 50,000 baht, and had long-term personal debt burden. Most of the savings methods were provident funds. The main purpose of saving was to backup for emergencies. Most investment channels were common stocks. The main investment objective was to create wealth. They had the ability to accept the risk of losing money from investments with higher potential returns. There were a constant amount of savings and investment with an averaging of 3,000 baht per month because they predicted that they may have to live alone after retirement. For saving and investment behavior, it had only few people who were brave enough to assert their opinions because they lacked knowledge and experience in saving and investment. Most of the decision was made by asking other people with experience, and 2) factors affecting savings and investments were gender and gross monthly income, at the level of statistical significance of 0.05. It was found that males saved 2,056 baht per month more than females and also invested 872 baht per month more than females. If the total monthly income of employees increased by 1 baht, the savings would be increased by 0.077 baht and the investment would be increased by 0.063 baht.

Keywords: Saving, Investment, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patrona

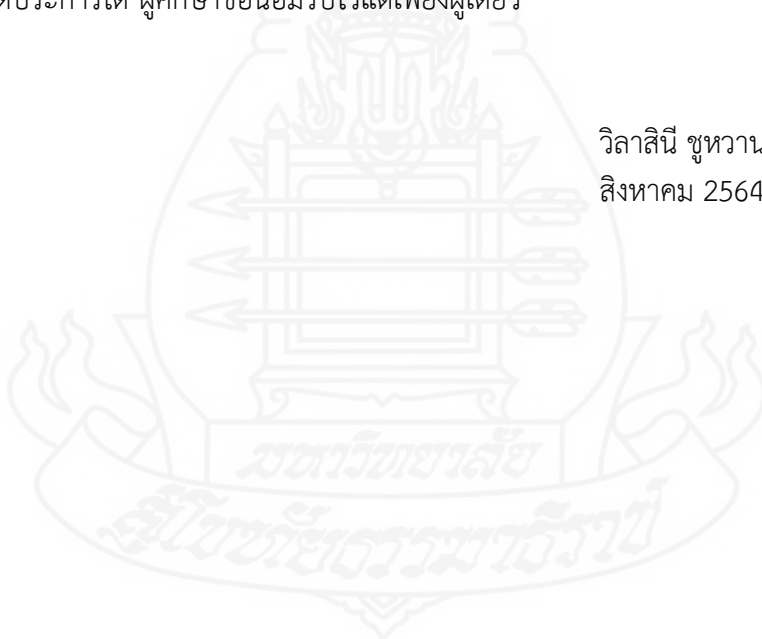
กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อภิญา วนเศรษฐ์ ที่กรุณาได้รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา แนะนำชี้แนะแนวทางในการศึกษา จนการค้นคว้าอิสระนี้เสร็จสมบูรณ์ โดยตลอดระยะเวลาที่ทำงานวิจัย ผู้วิจัยรับรู้ถึงความเมตตา และความเอาใจใส่ของท่านอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความราบรื่น สำหรับความรู้ที่ได้รับจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษานั้นไม่เพียงแต่เป็นประโยชน์สำหรับงานศึกษาฉบับนี้เท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์สำหรับการทำงานในภายภาคหน้าของผู้วิจัยอีกด้วย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พัชรี ผาสุก ที่กรุณาได้รับเป็นกรรมการค้นคว้าอิสระ และให้ข้อเสนอแนะรวมถึงคำแนะนำต่างๆที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้มีคุณภาพ และความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเพื่อร่วมงาน และเพื่อนร่วมชั้นเศรษฐศาสตร์ สำหรับกำลังใจ คำปรึกษา และความช่วยเหลือต่างๆที่มีให้ตลอดระยะเวลาที่ทำงานวิจัย รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ประจำโครงการเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิตที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ผู้ศึกษาหวังว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อนึ่ง หากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

วิลาสินี ชูหวาน
สิงหาคม 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา	2
กรอบแนวคิดในการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	5
แนวคิดด้านการออมและการลงทุน	5
ทฤษฎีการบริโภคและการออม	7
ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	17
ข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล	17
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	17
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	18
การวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4 ผลการศึกษา	22
ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	22
พฤติกรรมการออมและการลงทุน	24
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออมและการลงทุน	29
บทที่ 5 สรุปการศึกษา	34
สรุปการศึกษา	34
อภิปรายผล	36
ข้อเสนอแนะ	38
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	44
ประวัติผู้ศึกษา	49

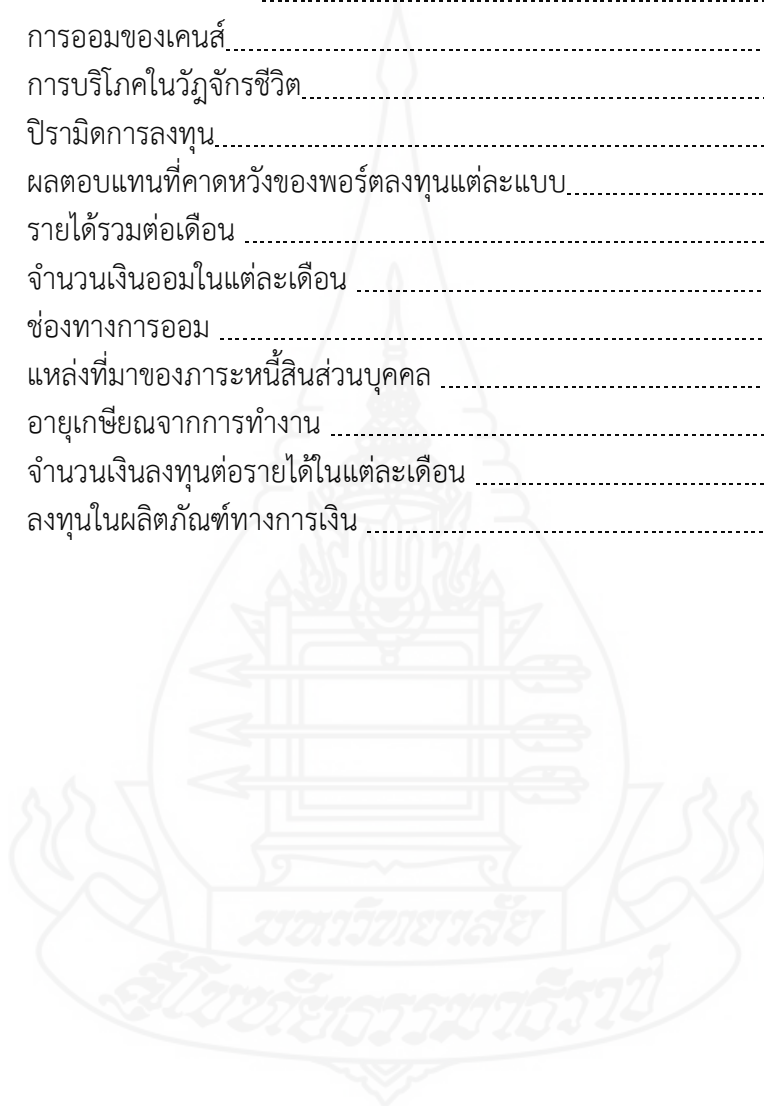
สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไป	22
ตารางที่ 4.2 พฤติกรรมการออม	26
ตารางที่ 4.3 พฤติกรรมการลงทุน	28
ตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร	29
ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การออม	30
ตารางที่ 4.6 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการการออม	31
ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การลงทุน	32
ตารางที่ 4.8 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการการลงทุน	33

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ	2
ภาพที่ 2.1 การบริโภคของเคนส์	9
ภาพที่ 2.2 การออมของเคนส์.....	10
ภาพที่ 2.3 การบริโภคในวัฏจักรชีวิต.....	11
ภาพที่ 2.4 พีระมิดการลงทุน.....	13
ภาพที่ 2.5 ผลตอบแทนที่คาดหวังของพอร์ตลงทุนแต่ละแบบ.....	14
ภาพที่ 4.1 รายได้รวมต่อเดือน	24
ภาพที่ 4.2 จำนวนเงินออมในแต่ละเดือน	25
ภาพที่ 4.3 ช่องทางการออม	26
ภาพที่ 4.4 แหล่งที่มาของภาระหนี้สินส่วนบุคคล	26
ภาพที่ 4.5 อายุเกษียณจากการทำงาน	27
ภาพที่ 4.6 จำนวนเงินลงทุนต่อรายได้ในแต่ละเดือน	28
ภาพที่ 4.7 ลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงิน	29

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

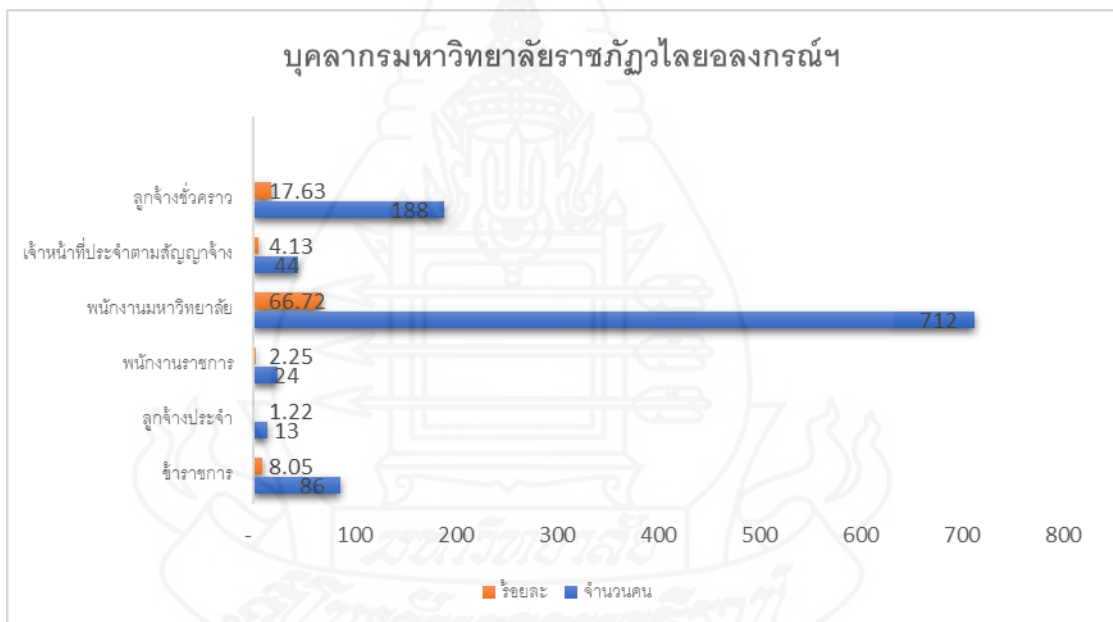
การออมถือเป็นแหล่งเงินทุนที่จะนำไปพัฒนาประเทศ หากประเทศใดมีเงินออมเพียงพอต่อความต้องการลงทุนแล้ว ประเทศนั้นย่อมไม่ต้องพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศ ซึ่งทำให้ประเทศนั้นมีเสถียรภาพในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจึงควรมีการปลูกฝังให้ประชาชนในประเทศรักการออม และมีระเบียบวินัยในการใช้เงินสามารถควบคุมตนเองและวางแผนการใช้เงินตั้งแต่เยาว์วัย สามารถฝึกลักษณะนิสัยของตนเองให้ติดตัวไปจนกระทั่งถึงวัยก่อนเกษียณอายุ ส่งผลให้ประชาชนในประเทศมีคุณภาพชีวิตที่ดีในวัยเกษียณอายุ ซึ่งการออมถือว่ามีมีความสำคัญ รัฐบาลควรมีมาตรการที่รองรับพนักงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีการออมเพิ่มขึ้น

การออมเป็นการวางแผนทางการเงินอีกรูปแบบ การสะสมหรือการออมเงินทำให้มีความมั่นคงทางด้านรายได้ เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคหรือเก็บสะสมสินทรัพย์ต่างๆ ที่มีสภาพคล่องสูงและสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดอย่างรวดเร็ว ผู้มีงานทำเป็นประจำได้รับค่าตอบแทนในรูปของค่าจ้างเงินเดือน หรือรายได้อื่นๆ เพื่อนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แต่ระยะเวลาแห่งการทำงานหารายได้ ทำได้เพียงช่วงระยะหนึ่งเท่านั้น หากเจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุ หรืออายุการทำงานสิ้นสุดลง ออกจากงาน ทำให้บุคคลจะไม่มีรายได้จากค่าจ้างอีกต่อไป แต่ค่าใช้จ่ายประจำวันยังคงมีอยู่ ดังนั้น เพื่อให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ในปัจจุบันได้ แม้ไม่มีงานทำ เจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ จึงต้องมีการจัดสรร เก็บสะสมรายได้บางส่วนไว้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในช่วงที่ไม่มีรายได้ เงินที่สะสมไว้หรือเงินออม โดยทั่วไปการออมเกิดขึ้นจากการที่บุคคลมีรายได้ มากกว่า ค่าใช้จ่าย แนวทางในการเพิ่มเงินออม ให้แก่บุคคลกระทำได้โดยการใช้เวลาว่างหารายได้พิเศษให้มากขึ้น หรือ การปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเพื่อเพิ่มค่าตอบแทน และการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง เป็นแหล่งที่มาของรายได้และเพิ่มจำนวนเงินออมได้ด้วย ขณะเดียวกันต้องมีการบริหารจัดการให้มีการนำเงินออมเหล่านั้นไปลงทุนเพื่อให้เกิดความมั่งคั่งและระมัดระวังไม่ให้เกิดความเสียหายแก่เงินต้น โดยต้องนำผลตอบแทนกลับมาคุ้มค่ากับค่าเงินที่ลดลงอันเกิดจากอัตราเงินเฟ้อ เงินออมจึงถือเป็นเงินทุนที่สำคัญต่อการลงทุนของประเทศ เพราะหาก มีการเก็บออมรวมในระดับที่สูงก็จะทำให้ประเทศสามารถนำเงินออมไปใช้เป็นแหล่งเงินทุนได้อย่างต่อเนื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจโดยใช้ฐานเงินทุนจากเงินออมของประชาชนในประเทศเป็นหลัก จะเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพให้กับประเทศได้ ส่งผลโดยตรงกับความมั่นคงทางสถานะทางเศรษฐกิจ และเสถียรภาพทางการเงินและความมั่นคงในระบบเศรษฐกิจ

ปัจจุบันโครงสร้างประชากรของประเทศไทยเข้าสู่โครงสร้างประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทุกปี หากผู้สูงอายุในประเทศไม่มีการเตรียมตัว หรือวางแผนทางการเงินไว้ล่วงหน้าภาระต่างๆของผู้สูงอายุ จะตกเป็นภาระของรัฐบาล ครอบครัว และลูกหลาน ตลอดจนสังคมโดยรวม ปัจจุบันบุคคลที่

ปฏิบัติงานตามสถาบันการศึกษา ทั้งประเภทวิชาการและสนับสนุน ได้มีการปรับการจ้างพนักงาน มหาวิทยาลัยทดแทนอัตราข้าราชการพลเรือน เพื่อรองรับการออกนอกกระบบ โดยได้รับค่าจ้างเพิ่มมากกว่าข้าราชการ เมื่อรัฐจัดสรรเงินเดือนให้กับพนักงานมหาวิทยาลัย ทางมหาวิทยาลัยหักเงินเดือนที่พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสวัสดิการ และอื่นๆ ที่เหลือจึงเป็นเงินเดือนของพนักงาน ซึ่งสวัสดิการที่จะได้รับนั้นแตกต่างกับข้าราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสวัสดิการบำนาญบำนาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีจำนวน 37 แห่ง เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี บำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครู จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยเลือกศึกษาสถาบันการศึกษาในจังหวัดปทุมธานี คือมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เนื่องจากแนวโน้มของพนักงานมหาวิทยาลัยสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อทดแทนข้าราชการที่จะหมดไปมากที่สุด พนักงานมหาวิทยาลัยเป็นกลุ่มที่ไม่มีบำนาญจึงต้องมีการเก็บออมเพื่อใช้ในยามเกษียณ แต่กลับพบว่าการวางแผนเพื่อการออมมีไม่มาก

ภาพที่ 1.1 บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ ณ วันที่ 15 กรกฎาคม 2563

จากความสำคัญการออมและการลงทุนที่จะพัฒนาการเจริญเติบโตของประเทศได้อย่างยั่งยืน นั้น กลับพบว่าสถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานที่ยังไม่ได้รับการปลูกฝังการออมการลงทุนเท่าที่ควร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์มีกองทุนสวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นกฎข้อบังคับที่ทุกแห่งต้องดำเนินการจัดตั้งกองทุนดังกล่าว แต่อาจจะไม่เพียงพอต่อการออมของแต่ละบุคคลเพื่อรองรับการเกษียณที่ไม่มีบำนาญบำนาญในอนาคต จึงเป็นที่น่าสนใจว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการออมและการลงทุน โดยเลือกมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยจังหวัดปทุมธานี เป็นมหาวิทยาลัยที่โดดเด่นในด้านนโยบายและด้านการวิจัย การพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน และการพัฒนาทักษะบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เช่น มีรายได้ประจำแต่ไม่มีเงินบำเหน็จบำนาญ ต้องนำเงินออมไปลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนเพื่อนำมาใช้จ่ายในวัยเกษียณ หรือสร้างผลตอบแทนตามความต้องการในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล สภาพทางการเงิน และการประเมินระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการออมและการลงทุนและมหาวิทยาลัยสามารถนำไปปรับให้เหมาะสมกับความเป็นจริงต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

2.2 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

3. กรอบแนวคิดในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 การศึกษา ได้แก่ 1.) การศึกษาเชิงพรรณนา ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลสภาพทางการเงินในปัจจุบัน ข้อมูลการออม และข้อมูลการลงทุน 2.) การศึกษาเชิงปริมาณ ประกอบด้วยตัวแปรตาม คือ จำนวนเงินออม และ จำนวนเงินลงทุน ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ ประเภทของพนักงาน สถานภาพ รายได้รวม และหนี้สินรวม

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1.) เพศ
- 2.) อายุ
- 3.) สถานภาพ
- 4.) ระดับการศึกษา
- 5.) ประเภทพนักงาน
- 6.) รายได้รวมต่อเดือน
- 7.) หนี้สินรวม

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออมและการลงทุน

- 1.) จำนวนเงินลงทุนต่อเดือน
- 2.) จำนวนเงินออมต่อเดือน

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจการออมและการลงทุน

- 1.) ช่องทางการออมและการลงทุน
- 2.) แหล่งที่มาของภาระหนี้สิน
- 3.) อายุที่คาดว่าจะเกษียณ

4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการศึกษาค้างนี้ได้เลือกมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เนื่องจากเป็นหนึ่งในกลุ่มของราชภัฏทั่วประเทศ และเป็นสถาบันการศึกษาที่อยู่ในจังหวัดปทุมธานีเขตปริมณฑล มีการบริหารงานที่เป็นลักษณะเชิงรุกในด้านนโยบาย รวมทั้งเป็นความต้องการส่วนใหญ่ที่จะเข้าทำงานของบุคคลทั่วไป นอกจากนี้ ผู้วิจัยเป็นบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จึงมีโอกาสติดต่อประสานงานกับบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนอยู่บ่อยครั้ง ทำให้สามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ได้โดยง่าย

4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 1,220 คน ประกอบด้วย ข้าราชการ 86 คน ลูกจ้างประจำ 13 คน พนักงานราชการ 24 คน เจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญาจ้าง 44 คน ลูกจ้างชั่วคราว 188 คน และพนักงานมหาวิทยาลัย 865 คน

4.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้คือพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 865 คน

5. นิยามศัพท์

5.1 การเกษียณอายุ หมายถึงผู้ที่มีอิสระจากตำแหน่งหน้าที่การงานที่เคยทำเป็นประจำ หากเป็นข้าราชการจะเกษียณอายุเมื่อมีอายุครบ 60 ปี

5.2 รายได้สุทธิต่อบุคคล (Disposable Income) หมายถึง รายได้ที่ใช้จ่ายได้จริง และเก็บออมได้ รายได้ส่วนนี้ยังสะท้อนถึงอำนาจซื้อที่แท้จริงได้อีกด้วย

5.3 การออมภาคบังคับ หมายถึง การออมที่เกิดขึ้นจากภาคบังคับของรัฐบาล เช่น กองทุนประกันสังคม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

5.4 การออมภาคสมัครใจ หมายถึง การออมที่สามารถเลือกเพิ่มจากภาคบังคับ เช่น กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนสำรองเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ประกันชีวิตแบบออมทรัพย์ เงินฝากแบบออมทรัพย์ เงินฝากประจำ

5.5 ช่องทางการลงทุน ได้แก่ หุ้นกู้ ตัวเงินคลัง พันธบัตรรัฐบาล กองทุนรวม หุ้นสามัญทองคำ และอสังหาริมทรัพย์

5.6 หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan) โดยสาเหตุจากลูกหนี้ไม่มีความสามารถในการชำระเงินต้นและดอกเบี้ยให้กับสถาบันการเงินที่ปล่อยให้กู้ เป็นระยะเวลาเกิน 3 เดือนขึ้นไป

5.7 กระจายสินทรัพย์ลงทุน (Asset Allocation) คือ กระจายเงินลงทุนที่มีอยู่ไปยังสินทรัพย์ต่างๆ โดยให้น้ำหนักในการลงทุนแต่ละชนิด ผลลัพธ์ของการกระจายสินทรัพย์ลงทุนจะมีอิทธิพลต่อผลตอบแทนและความเสี่ยงของกลุ่มประเภทหลักทรัพย์

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนและวางนโยบายของมหาวิทยาลัย นำผลการศึกษาค้นคว้าไปปรับใช้ในสวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัยประจำปีงบประมาณ ตรงตามเป้าหมายและนโยบายในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ให้ดีขึ้นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

6.2 เป็นประโยชน์แก่สถาบันการศึกษาอื่น ในส่วนของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และผู้ที่มีความสนใจในประเด็นการศึกษาที่ใกล้เคียงกัน สามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าไปทำการศึกษาต่อหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และอาจนำไปใช้อ้างอิงต่อไป

6.3 เป็นประโยชน์แก่สถาบันการเงินหรือผู้สนใจในการพัฒนาต่อ ผลศึกษาที่ได้เอามาปรับใช้ สำหรับการวางแผนการตลาด การออกแบบผลิตภัณฑ์ในด้านการออมและการลงทุนต่างๆ เพื่อตอบโจทย์ความต้องการของกลุ่มพนักงานมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรมและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะนำมาเป็นแนวคิดในการพัฒนาและออกแบบการศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดด้านการออม
2. ทฤษฎีการบริโภคและการออม
3. ทฤษฎีการบริโภคในวัฏจักรชีวิต
4. ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดด้านการออม

ภราดร ปรีดาศักดิ์ (2549) กล่าวว่า การออมตามหลักเศรษฐศาสตร์ คือการกันรายได้ส่วนหนึ่งเก็บเอาไว้เพื่อใช้จ่ายในอนาคต โดยไม่ได้นำเงินรายได้ส่วนนี้ไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภค และรายได้ที่เก็บไว้ส่วนนี้ต้องสามารถสร้างผลประโยชน์ให้เพิ่มพูนขึ้นได้ เช่น การฝากธนาคาร

ตฤณกร ธนพงศ์อมร (2554) กล่าวว่า การออมเพื่อการบรรลุเป้าหมายของชีวิตแต่ละคน ต่างก็มีเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไป โดยสามารถจำแนกการออมเพื่อบรรลุเป้าหมายได้ 3 ประเภท ดังนี้ เงินออมเพื่อใช้จ่ายฉุกเฉิน เงินออมเพื่อการเกษียณอายุ เงินออมเพื่อการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2557) ได้อธิบายแนวคิด “3เสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ” (Three Pillars หรือ The Multi Pillar of Old Age Security) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหลักประกันรายได้ในยามเกษียณอายุ สร้างความมั่นคงทางสังคมให้กับประเทศ และลดภาระภาษีจากภาคประชาชน ได้แบ่งระบบบำนาญออกเป็น 3 เสาหลัก

เสาหลักต้นที่ 1 (Pillar 1) เป็นระบบบำนาญภาคบังคับ ซึ่งจะกำหนดผลประโยชน์ที่จะจ่ายแน่นอน (Defined Benefit) จนกระทั่งเสียชีวิต เพื่อสร้างหลักประกันเพื่อการเป็นชราภาพขั้นพื้นฐานของประเทศ ในประเทศไทยมี กองทุนประกันสังคม

เสาหลักต้นที่ 2 (Pillar 2) เป็นระบบเงินออมภาคบังคับ (Mandatory System) ที่รัฐบาลบังคับให้ประชาชนออมขณะทำงาน และมีการสมทบจากนายจ้างเข้ากองทุนในบัญชีของสมาชิกแต่ละคน (Individual Account) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะยกระดับรายได้ของผู้ที่เกษียณให้สูงกว่าเว้นความยากจน เพื่อให้มีรายได้ที่ดีขึ้นตามมาตรฐานการดำรงชีวิตอย่างปกติ ในประเทศไทยมี กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เสาหลักต้นที่ 3 (Pillar 3) เป็นระบบการออมแบบสมัครใจ (Voluntary System) ซึ่งมีการบริหารโดยภาคเอกชนซึ่งมีเงินกองทุนและมีการส่งเงินสะสมของสมาชิกในจำนวนที่แน่นอน โดยมี

วัตถุประสงค์ให้ผู้ออมมีทางเลือกในการออมเงินไว้ใช้ในยามเกษียณมากขึ้น มีความเพียงพอของเงินออมสำหรับการดำรงชีวิตในอนาคต เข้าถึงความสะดวกสบายและการดูแลรักษาพยาบาลที่สูงกว่ามาตรฐาน ในประเทศไทยมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ประกันชีวิต

	ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	แรงงานในระบบ	แรงงานนอกระบบ
Pillar 1	-	กองทุนประกันสังคม	กองทุนประกันสังคม
Pillar 2	กองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ	-	-
Pillar 3	กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	-
	กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ	กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยง ชีพ	กองทุนรวมเพื่อการ เลี้ยงชีพ

การเงินเชิงพฤติกรรม (Behavioral Finance) อธิบายการตัดสินใจและพฤติกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นของนักลงทุน โดยความผิดพลาดในการลงทุนที่มาจากพฤติกรรมตัดสินใจของผู้ลงทุนนั้น มีสาเหตุสำคัญมาจากอคติ (Bias) ดังต่อไปนี้

1. Present Bias คือ อคติที่เกิดจากการให้น้ำหนักกับปัจจุบันมากกว่าอนาคต เช่น การใช้ผ่านบัตรเครดิต การจับจ่ายใช้สอยที่มากเกินไปจนทำให้เงินไม่พอสำหรับการเก็บออม ส่งผลให้มีเงินออมไม่เพียงพอเพื่อการเกษียณในอนาคต จากการศึกษาเพิ่มเติม พบว่าระดับรายได้แตกต่างกันส่งผลทำให้ Present Bias แตกต่างกัน โดยกลุ่มคนที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มว่าจะมี Present Bias มากกว่ากลุ่มคนที่มีรายได้สูง (Burak Can and Orhan Erdem, 2013)

2. Procrastination Bias คือ อคติที่เกิดจากการละเลย การผัดวันประกันพรุ่ง เช่น ไม่ศึกษาประเภทและความหลากหลายของหลักทรัพย์ หรือตัดสินใจโดยไม่ศึกษาทำให้ไม่อาจบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้ และในอนาคตอาจพบเจอปัญหาเงินออมสะสมไม่พอใช้ในยามเกษียณ จากการศึกษาเพิ่มเติม พบว่าแนวโน้มว่าจะเข้าร่วมแผนการออมน้อยกว่า สำหรับนโยบาย Default Investment Policy ในประเทศไทยประกอบด้วย กองทุนประกันสังคม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์, 2557)

3. Regret Aversion Bias คือ อคติที่เกิดจากการกลัวการตัดสินใจ กลัวการสูญเสียจากการตัดสินใจลงทุนที่ผิดพลาด ส่งผลให้เกิดพฤติกรรม (Loss Aversion) คือ ถือหุ้นไปเรื่อยๆไม่ยอมขาย (Cut Loss) แม้ว่าหุ้นตัวนั้นจะทำให้ขาดทุน เพราะคาดหวังว่าในอนาคตราคาหุ้นอาจจะปรับตัวสูงขึ้นได้ และนักลงทุนที่กลัวความสูญเสียมักจะขายหุ้นที่ราคากำลังเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากกลัวที่จะไม่ได้กำไร (ชนธรรมา ศิวโมกษธรรม และ สรร พัวจันทร์, 2548)

ผลการศึกษาของศูนย์วิจัยกสิกรไทย พบว่า พฤติกรรมการออมและการลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่ พบว่า ปัจจุบันยังไม่นิยมการลงทุนในช่องทางอื่นๆ เพราะกลัวการขาดทุนและกลัวสูญเสียเงินต้น รองลงมา คือ การขาดความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์การลงทุน รวมไปถึงการให้คำแนะนำหนักกับการใช้จ่ายปัจจุบันมากกว่าการออม รวมไปถึงมีการใช้จ่ายที่มากเกินไปจนขาดการไตร่ตรอง โดยเฉพาะกลุ่ม Generation X ที่มีมูลค่าหนี้ค้างชำระและสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

(NPL) สูงกว่าคนรุ่นอื่นๆ โดยเฉพาะ หนี้สินเชื่อส่วนบุคคล และหนี้บัตรเครดิต (ประชาชาติธุรกิจ ,2560)

โดยสรุป การออม คือ รายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนี้เรียกว่าเงินออม โดยทั่วไปการออมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีรายได้มากกว่าการจ่ายของเขา ทางที่จะเพิ่มเงินออมให้แก่ บุคคล อาจทำได้โดยการพยายามหาทางเพิ่มรายได้ให้มากขึ้นด้วยการทำงานมากขึ้น ใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ หรือการปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพมีรายได้สูงขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้การลดรายจ่ายลงด้วยการรู้จักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมก็จะทำให้มีการออมเกิดขึ้นได้เหมือนกัน

2. ทฤษฎีการบริโภคและการออม

John Maynard Keynes เป็นผู้ซึ่งแสดงทัศนะให้เห็นอย่างเด่นชัดถึงความสัมพันธ์ระหว่างการออมกับรายได้ โดยการอธิบายผ่านทางความโน้มเอียงในการบริโภค (Propensity to consume) ที่ว่าการเพิ่มขึ้นของระดับรายได้พึงใช้จ่ายจะนำไปสู่การเพิ่มขึ้นในการบริโภค หากแต่การเพิ่มขึ้นในการบริโภค จะน้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงว่าค่าความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (Marginal propensity to consume) มีค่าน้อยกว่าหนึ่งแต่มากกว่าศูนย์เสมอ และค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค (Average propensity to consume) จะลดลงเมื่อระดับรายได้เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันรายได้ส่วนที่เหลือจากค่าใช้จ่ายในการบริโภคซึ่งก็คือ การออมนั้น ก็จะเพิ่มขึ้นทุกๆระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นแนวความคิดของเคนส์ การออมของครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับระดับรายได้พึงใช้จ่ายที่แท้จริงในปัจจุบัน

สมมติฐานรายได้สมบูรณ์ (Absolute Income Hypothesis)

John Maynard Keynes ได้เขียนทฤษฎีการบริโภคแบบรายได้สมบูรณ์ อธิบายโดยสรุปพบว่า จากการวิเคราะห์ตามกฎจิตวิทยาขั้นพื้นฐาน บวกกับการศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ โดยทั่วไปบุคคลจะบริโภคเพิ่มขึ้นต่อเมื่อรายได้เพิ่ม แต่การบริโภคที่เพิ่มขึ้นนั้นจะน้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น และเมื่อระดับรายได้ของบุคคลสูงขึ้น บุคคลจะบริโภคในสัดส่วนที่มีต่อรายได้ลดลง นั่นคือ ค่าเฉลี่ยในการบริโภคลดลง (APC) นั่นคือทำให้สัดส่วนการออมที่มีต่อรายได้เพิ่มขึ้น หรือค่าเฉลี่ยในการออมเพิ่มขึ้น (APS) แปลว่า เมื่อรายได้สูงขึ้นบุคคลมีแนวโน้มออมมากขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าระดับรายได้ต่ำลง บุคคลกลับจะบริโภคในสัดส่วนที่มีต่อรายได้สูงหรือค่า APC สูง นั่นคือ มีแนวโน้มออมน้อยลงเมื่อมีรายได้ต่ำลง เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ เพราะ ณ ระดับรายได้ต่ำนั้น การจัดหาปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของตัวเองและครอบครัว ย่อมมีความสำคัญและความจำเป็นเหนือกว่าการออม แสดงว่าบุคคลจะออมมากขึ้นก็ต่อเมื่อตัวเองและครอบครัวมีปัจจัยพื้นฐานได้รับการบำบัดอย่างเพียงพอแล้วเท่านั้น ดังนั้นจึงเขียนในรูปของสมการแสดงความสัมพันธ์ของการบริโภคได้ว่า

$$C = f(y)$$

$$C = a + bY_d; a > 0; 0 < b < 1$$

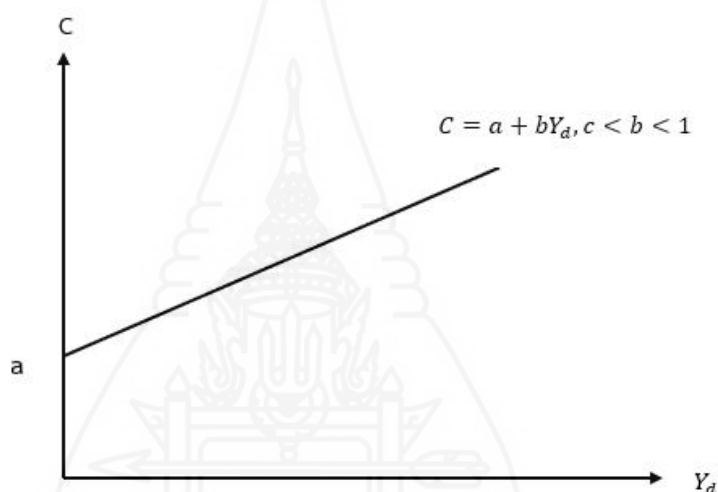
โดยที่ c คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

a คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในกรณีที่ยังไม่มีรายได้ แม้ว่าบุคคลจะยังไม่มีรายได้ ($Y=0$) แต่เพื่อความอยู่รอดก็ยังคงต้องใช้จ่าย

b คือ ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการบริโภค (MPC)

Y_d คือ ระดับรายได้ที่สามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง

จากสมการข้างต้น สามารถแสดงได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 การบริโภคของเคนส์

ฟังก์ชันการบริโภคของเคนส์ แสดงว่า การบริโภคกับรายได้มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน และพฤติกรรมการบริโภคจะขึ้นอยู่กับส่วนที่สัมพันธ์กับรายได้ และส่วนที่เป็นรายได้เส้นลาดเอียงจากซ้ายไปขวา มีค่าความชัน เท่ากับ b เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นการบริโภคจะเพิ่มขึ้น และค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยการบริโภคจะลดลง โดยผู้บริโภครายได้ต่ำจะมีค่าใช้จ่ายในการบริโภคเป็นสัดส่วนที่มากกว่ารายได้ ทำให้มีค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภคสูง ในขณะที่ผู้มีรายได้สูงจะมีค่าใช้จ่ายในการบริโภคเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่ารายได้ ทำให้มีค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภคต่ำ

จากสมการการบริโภคในสมมติฐานรายได้สมบูรณ์ สามารถหาสมการการออม (S) ได้ดังนี้

จาก $C = a + bY$

และ $Y = C + S$

จะได้ $S = -a + (1-b)Y$

$$APS = \frac{S}{Y} = \frac{-a}{Y} + (1 - b)$$

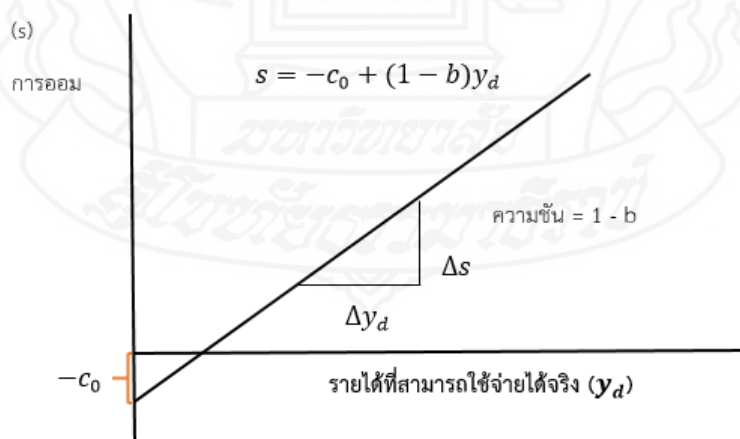
นั่นคือการออมขึ้นอยู่กับรายได้ มีค่าโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม เท่ากับ $(1-b)$ และมีค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออม คือ $\frac{S}{Y}$ ซึ่งเมื่อรายได้เพิ่มขึ้นค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออมจะเพิ่มขึ้นโดยที่ค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการออมจะน้อยกว่าค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายในการออม ดังนั้น เมื่อรายได้เพิ่มขึ้น สัดส่วนของการออมต่อรายได้ก็จะสูงขึ้นด้วย เพราะรายได้สุทธิของบุคคลนั้น ส่วนหนึ่งจะถูกนำไปบริโภคและอีกส่วนหนึ่งจะถูกนำไปออม

ในขณะที่ค่าความชันของฟังก์ชันการบริโภค คือ ค่าความโน้มเอียงส่วนเพิ่มในการบริโภค หน่วยสุดท้าย (MPC) ซึ่งก็คือค่า b แสดงว่าค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภค (MPC) นั้นมีค่าน้อยกว่าค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค (APC) เสมอ หรือ $MPC < APC$ นั่นเอง เคนส์ได้อธิบายพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ข้างต้นโดยเฉพาะระยะสั้น เนื่องจาก “เมื่อรายได้ลดต่ำลงโดยเปรียบเทียบกับรายได้ที่ผ่านมา ประชาชนจะพยายามรักษาระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ โดยไม่พยายามตัดค่าใช้จ่ายในการบริโภคลงเป็นสัดส่วนกับการลดลงของระดับรายได้ และในทางตรงกันข้าม หากกระดับรายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคก็จะไม่เพิ่มเป็นสัดส่วนเดียวกัน ” Branson, William H. (1986)

ฟังก์ชันการออม (Saving function) ของเคนส์ แสดงถึงรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง Y_d (มาจากรายได้หักภาษีออก) ซึ่งจะเท่ากับการบริโภค (c) บวกด้วยออม (s) ดังนั้นจะได้สมการดังนี้

$$s = -c_0 + (1 - b)Y_d$$

ฟังก์ชันการออมของเคนส์ โดยรายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้จริง Y_d จะเป็นตัวกำหนดปริมาณเงินออมนั่นเอง โดยที่ b คือค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้าย และ $-c_0$ คือค่าคงที่ในส่วนที่ไม่ผันแปรกับรายได้นั่นเอง การเพิ่มของการออมอันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของรายได้ที่ใช้จ่ายใช้สอยได้จริง 1 หน่วย คือ ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการออม (MPS) ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1-b$ นั่นเอง

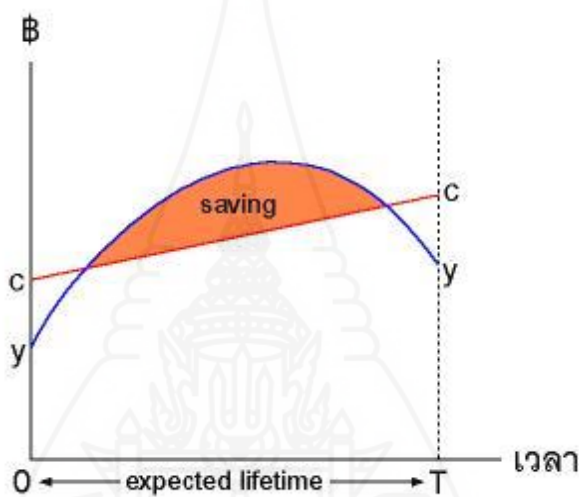
ภาพที่ 2.2 การออมของเคนส์

พฤติกรรมการตัดสินใจการบริโภคของบุคคลนั้นเป็นพฤติกรรมที่สมเหตุสมผลของผู้บริโภคที่พยายามจะบรรลุถึงอรรถประโยชน์สูงสุด โดยการจัดสรรกระแสรายได้ทั้งหมดที่เกิดขึ้นทั้ง

ในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้ใช้อย่างเหมาะสมกับรูปแบบของการบริโภคตลอดชีวิต และส่งผลไปยังการลงทุนเมื่อมีการออมมากขึ้นการลงทุนก็จะเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน

3. ทฤษฎีการบริโภคในวัฏจักรชีวิต (Life-Cycle Theory of Consumption)

ตามแนวคิดของ Franco Modigliani, Albert Ando และ Richard Brumberg เชื่อว่าปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในงวดเวลาหนึ่งจะขึ้นอยู่กับการคาดคะเนของรายได้ตลอดช่วงอายุขัยทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต หากพิจารณาการกระจายรายได้และปริมาณ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในวัฏจักรชีวิตที่ควรจะเป็นของบุคคลหนึ่งๆ ดังรูป

ภาพที่ 2.3 การบริโภคในวัฏจักรชีวิต

ที่มา : Branson, William H.,1986. Life Cycle Hypothesis of Consumption. จาก Macroeconomic Theory and Policy

ช่วงชีวิตของบุคคลขณะที่มีอายุน้อย จะมีระดับรายได้อยู่ในระดับต่ำ และจะมีรายได้สูงขึ้นเมื่อมีอายุมากขึ้น ต่อมาเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุก็จะกลับมามีรายได้ลดลงอีกครั้ง การกระจายรายได้ตลอดช่วงอายุขัยจึงมีลักษณะเป็นไปตามเส้น yy ส่วนปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของบุคคลจะสูงขึ้นเป็นลำดับตามอายุขัยโดยมีลักษณะของการกระจายปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคตามเส้น cc เมื่อทำการเปรียบเทียบกันระหว่างเส้น yy และ cc แล้ว จะพบว่าในช่วงต้นของชีวิต บุคคลจะมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริโภค ดังนั้นบุคคลจึงต้องประพடுத்தินเป็นผู้ก่อหนี้ ต่อมาในช่วงกลางของชีวิตจึงจะเริ่มที่จะมีรายได้เหลือจ่ายจนสามารถชดใช้หนี้เดิมได้ และเก็บเงินสะสมไว้สำหรับช่วงปลายของชีวิตเงินสะสมส่วนนี้ก็คือส่วนของเงินออมนั่นเอง

ถ้าหากพิจารณาในแง่ของการตัดสินใจเพื่อการบริโภคของครัวเรือนแล้ว ทฤษฎีนี้เชื่อว่าปริมาณการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในงวดเวลาหนึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจุบันในงวดเวลานั้นของกระแสรายได้ตลอดช่วงชีวิตซึ่งเป็นค่าสะท้อนให้เห็นถึงระดับรายได้คาดคะเนตลอดช่วงอายุ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตของครัวเรือน

4. ทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน (Investment)

จิริตัน สังก์แก้ว (2544) กล่าวว่า การลงทุน หมายถึง การออมเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้น ซึ่งจะต้องยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน การตัดสินใจนำเงินออมมาลงทุน ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบและศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี เพื่อให้ได้รับผลตอบแทน แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ 1.) การลงทุนเพื่อการบริโภค 2.) การลงทุนในธุรกิจ 3.) การลงทุนในหลักทรัพย์

เพชร ชุมทรัพย์ (2544) กล่าวว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน ได้แก่ ปัจจัยดังนี้ อายุของผู้ลงทุน การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว สุขภาพของผู้ลงทุน นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน ความสนใจในการลงทุน ความจำเป็นของผู้ลงทุน เป้าหมายสุดท้ายในการลงทุนของผู้ลงทุน โดยปัจจัยที่กำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน ได้แก่

1. อายุของผู้ลงทุน (The Age of the Investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อยหรือระหว่าง 25-40 ปีมักจะกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิงพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status and Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคงและให้รายได้แน่นอน ส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพันยอมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The Health of the Investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุน มีผลต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน โดยผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ ที่เกิดขึ้น ในปัจจุบัน (Current Income) มากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal Habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้ามผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการรายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสนใจในการลงทุน (Willingness to Accept Risk of Investment) ผู้ลงทุน บางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง อย่างเช่น ความเสี่ยงในธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด และความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตไว้แล้ว

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's Needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกัน เช่น ความจำเป็นทางด้านการเงิน ความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ สิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชราเพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

ทฤษฎี Intertemporal Consumption ของ Irving Fisher เน้นความสำคัญของการบริโภคในช่วงระยะเวลาต่างๆ ถ้าหากต้องการบริโภคในอนาคตมากขึ้นก็ต้องลดการบริโภคในปัจจุบันน้อยลง ทำให้เกิดการออมสามารถปล่อยสินเชื่อหรือปล่อยกู้ได้ แต่ถ้าหากต้องการบริโภคในปัจจุบันมากกว่าในอนาคตก็ต้องลดการบริโภคในอนาคตให้น้อยลงทำให้เงินออมต่ำลง ถ้าหากเงินออมต่ำลงหรือหมดไป ผู้บริโภคจำเป็นต้องขายสิ่งของที่มีค่าหรือกู้ยืม เพื่อนำเงินมาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการในการบริโภค ทำให้เกิดปัญหาหนี้สินตามมา

แม้ว่าผลตอบแทนจากการลงทุนจะมากกว่าการฝากเงิน แต่ผลตอบแทนที่มากขึ้นนั้นมักจะมาพร้อมกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้น อัตราผลตอบแทนกับความเสี่ยงจึงมีความสัมพันธ์การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน โดยความเสี่ยงในการลงทุนสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้ (ศูนย์พัฒนาส่งเสริมความรู้ตลาดทุน, 2557)

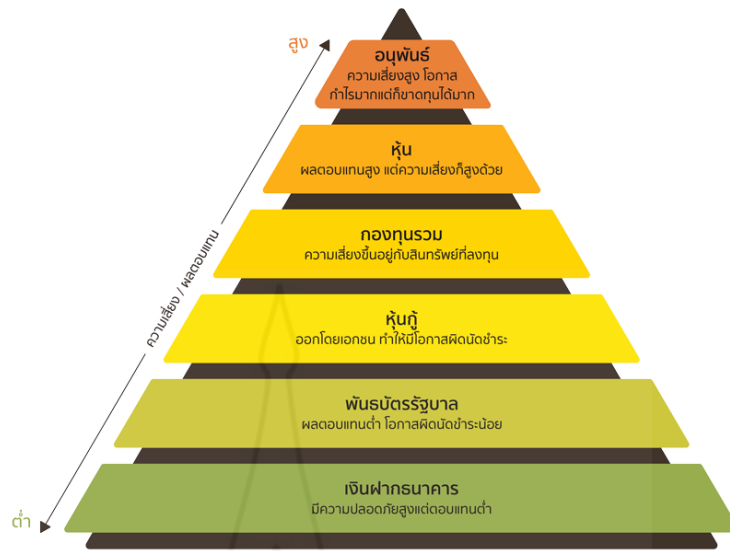
ความเสี่ยงจากปัจจัยมหภาค (Macro Factor) เป็นความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมหลีกเลี่ยง และคาดการณ์ล่วงหน้าได้เป็นผลจากภาวะแวดล้อมภายนอก แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

Pervasive Risk คือ ความเสี่ยงที่กระทบทุกคน ประกอบไปด้วยความเสี่ยงเกิดจากการที่อำนาจซื้อลดลง (Purchasing Power Risk) เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง (Political Country Risk) เกิดจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน (Political Exchange Risk)

Systematic Risk คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถขจัดได้จากการกระจายการลงทุน ประกอบด้วย ความเสี่ยงที่เกิดจากการผันแปรของดอกเบี้ย (Interest Rate Risk) และความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตลาดโดยรวม (Market Risk)

ความเสี่ยงจากปัจจัยจุลภาค (Micro Factors หรือ Unsystematic Risk) เป็นความเสี่ยงที่สามารถลดลงได้จากการกระจายการลงทุนออกไปให้กว้าง เนื่องจากเป็นความเสี่ยงเฉพาะตัวของธุรกิจหรือหลักทรัพย์นั่นเอง ความเสี่ยงประเภทนี้ ได้แก่ ความเสี่ยงในด้านการผิดนัดชำระหนี้ของบริษัท (Credit Risk หรือ Default Risk) และ ความเสี่ยงที่เกิดจากลักษณะเฉพาะกลุ่มธุรกิจหรืออุตสาหกรรมนั้นๆ (Industry Risk หรือ Business Risk)

ดังนั้นนักลงทุนควรบริหารความเสี่ยงและผลตอบแทนด้วยการจัดสรรเงินลงทุน (Assets Allocation) คือการกระจายเงินลงทุนที่มีอยู่อย่างจำกัดไปยังสินทรัพย์ที่ต่างๆ ซึ่งผลของการกระจายสินทรัพย์ลงทุนจะมีอิทธิพลต่อระดับผลตอบแทนและความเสี่ยงของกลุ่มหลักทรัพย์ สำหรับแนวทางการจัดสรรเงินลงทุนที่ใช้กันโดยทั่วไปคือ ปิรามิดการลงทุน โดยจะจัดสรรเงินลงทุนส่วนใหญ่ไปในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ เช่น พันธบัตรรัฐบาล กองทุนตราสารหนี้ระยะสั้น ตั๋วเงินคลัง เป็นต้น และส่วนน้อยที่จัดสรรไปลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง เช่น หุ้น กองทุนรวม เป็นต้น เพื่อสร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น

ภาพที่ 2.4 พีระมิดการลงทุน

ที่มา เลือกกองทุนอะไรดี รู้คำตอบง่ายๆ ใน 5 นาที <https://www.krungsri.com/th/planyourmoney/must-stories/investment-plan/what-fund-should-you-invest>

การลงทุนมีวิธีการลงทุนจำนวนมากและหลากหลาย ตั้งแต่การลงทุนในระดับง่ายๆ อย่างการลงทุนในตราสารหนี้ ตราสารทุน ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ หรือการลงทุนระดับสูง เช่น ตราสารอนุพันธ์ การลงทุนในตลาดล่วงหน้า (Future Market) ดังนี้

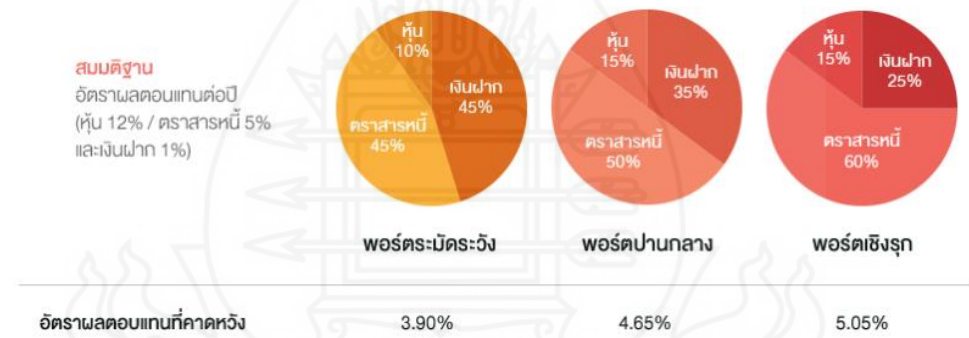
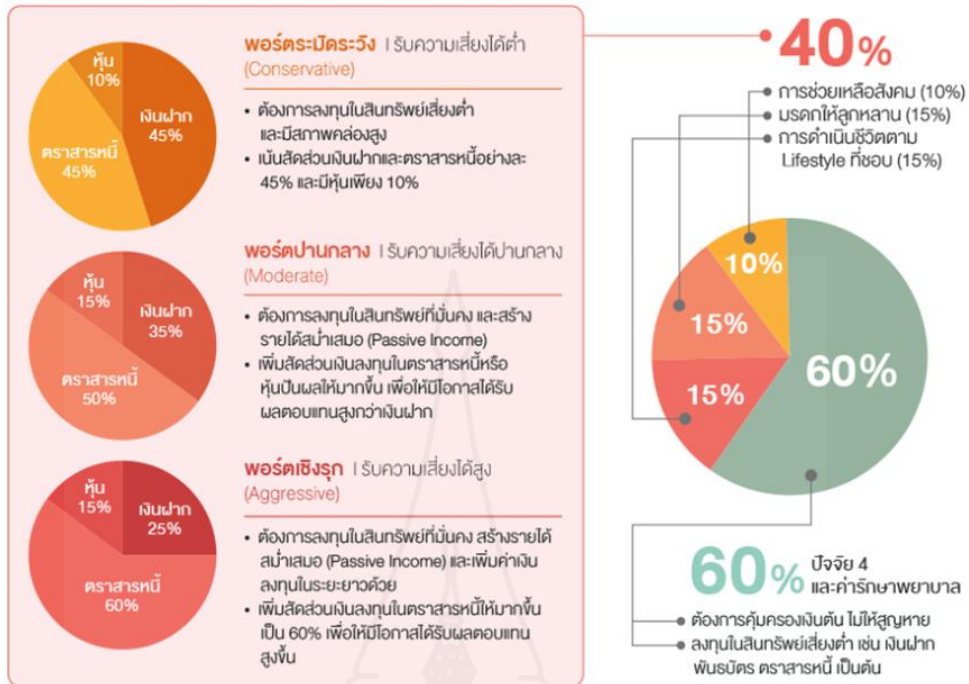
1. ลงทุนในตราสารหนี้ระยะสั้น ตราสารในตลาดเงิน เป็นการลงทุนที่จะสิ้นสุดภายใน 1 ปี โดยจะได้รับผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ย

2. ลงทุนในพันธบัตรหรือหุ้นกู้ ระยะยาว เป็นการลงทุนที่มีระยะสิ้นสุดเกิน 1 ปี ส่วนมากใช้เวลาเฉลี่ย 5-30 ปี พันธบัตรที่นิยมซื้อส่วนใหญ่จะเป็นพันธบัตรรัฐบาล และหุ้นกู้ของบริษัทขนาดใหญ่ในตลาดหลักทรัพย์ ที่ค่อนข้างมั่นใจว่าสามารถจ่ายคืนเงินต้นได้

3 ลงทุนในหุ้น หมายถึง การที่เราเข้าไปซื้อสิทธิความเป็นเจ้าของบริษัท มีส่วนรับผิดชอบทั้งกำไรและขาดทุนของบริษัทที่จะสะท้อนผ่านราคาหุ้น ดังนั้นผลตอบแทนที่ผู้ถือหุ้นได้รับคือ เงินปันผลและส่วนต่างของราคาซื้อและราคาขาย หากมีกำไรจะเรียกว่ากำไรจากส่วนต่างราคา (Capital gain) ส่วนการขาดทุนจะเรียกว่า การขาดทุนจากส่วนต่างราคา (Capital loss)

4 ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งได้รับความนิยมมากขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนในลักษณะให้เช่า เช่น คอนโด ทาวน์เฮาส์ บ้านเดี่ยว หรือโกดังให้เช่า ซึ่งสามารถลงทุนผ่านการซื้อสินทรัพย์เหล่านี้ หรือการลงทุนในกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ก็ได้

5 ลงทุนในของสะสมมีค่า คือผู้ลงทุนจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในของสะสมนั้นอย่างแท้จริง และยังต้องรู้ตลาดและราคาด้วย เพราะของชิ้นเดียวกันในแต่ละประเทศอาจให้ราคาแตกต่างกัน

ภาพที่ 2.5 ผลตอบแทนที่คาดหวังของพอร์ตลงทุนแต่ละแบบ

ที่มา : https://www.set.or.th/set/financialplanning/lifeevent.do?name=lifeevent_detail_postretire-7&innerMenuId=47

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมและการลงทุน ดังนี้

อริวัฒน์ โตสันติกุล (2556) ศึกษาแนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ ประชากรชาวไทยที่มีแหล่งอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและเป็นนักลงทุน ผลการศึกษาพบว่านักลงทุนที่มีอายุและอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน ในด้านจำนวนครั้งที่ลงทุน และด้านมูลค่าการลงทุน นักลงทุนที่

สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน ในด้านมูลค่าการลงทุน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ (ม.ป.ป.) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ นักลงทุนหุ้นสามัญในเขตกรุงเทพมหานครที่เปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัทหลักทรัพย์ ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนแบบพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการตัดสินใจซื้อขายหุ้นสามัญอยู่ในระดับปานกลาง ประเภทหุ้นสามัญตัดสินใจลงทุนคือหุ้นสามัญในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนคือต้องการส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สภาพแวดล้อมทางการลงทุนด้านภาวะเศรษฐกิจและการเมือง การวิเคราะห์ทางเทคนิค การวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนซื้อหุ้นสามัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถอธิบายได้ร้อยละ 30.8

อรรถพันธ์ สุภักพิสุทธิกุล (2557) ศึกษาการตัดสินใจก่อนหนี้สินของบุคคลในจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ บุคคลที่ทำงานอยู่ในอำเภอของจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 6 อำเภอ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี Logit Model ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีภาระหนี้สินทั้งในและนอกระบบ โดยมีสาเหตุมาจากเพื่อซื้อสินค้าอำนวยความสะดวก และซื้อรถยนต์ รถจักรยานยนต์ ส่วนเหตุผลหลักในการก่อหนี้ของบุคคลในจังหวัดสมุทรปราการ คือ จำนวนสมาชิกที่ต้องเลี้ยงดูในครอบครัว รายได้ประจำ เงินออม และรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อการตัดสินใจก่อนหนี้

กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อนเส้นตรง ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ออมในสถาบันการเงิน และมีเป้าหมายเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินและต้องการที่จะออมในระยะยาว และปัจจัยที่มีผลต่อการออม คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน

สุธิชา แก้วเกตุ (2560) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหรือกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เขตภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เขตภาคกลางที่เคยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ผลการศึกษาพบว่า อายุต่ำกว่า 60ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป รายได้รวมต่อเดือนน้อยสนใจในการลงทุน และที่มีฐานภาษี

เงินได้บุคคลธรรมดาสูงสุดที่เสียแตกต่างกันมีการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหรือกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เขตภาคกลางแตกต่างกัน

ปรารณา เหล่าคนดี (2558) ศึกษาพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานบริษัท ฟู้ดโปรดเจ็ค (สยาม) จำกัด และพนักงานบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด วิเคราะห์โดยแบบจำลองถดถอยหลายตัวแปร ผลการศึกษาพบว่าสภาพแวดล้อมในการทำงาน ระดับการศึกษา รายได้ เพศ ส่งผลให้ระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องทางการเงินต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการออมพบว่าระดับรายได้ต่ำ ส่งผลให้ระดับการออมติดลบ ส่วนพฤติกรรมการออมระหว่างผู้ที่ทำงานในบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนและผู้ที่ไม่ทำงานทั่วไป พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มคนในบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับการออมและการลงทุนจะมีระดับการออมติดลบ ต่ำกว่าพนักงานบริษัททั่วไป ส่วนระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรีจะออมติดลบ

กนการณ ศรีนวล (2558) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักลงทุนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน วิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ และการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และประสบการณ์การลงทุนต่างกัน พฤติกรรมการลงทุน แรงจูงใจในการลงทุน มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ใจเดียว โกลมเพ็ชร์ (2554) ศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของบุคลากร ในวิทยาลัยนครรราชสีมา โดยใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออม ประกอบไปด้วย การออมทรัพย์ แนวคิดการออม ปัจจัยกำหนดการออม การออมกับกระแสรายได้และรายจ่าย ตัววัดค่าพฤติกรรมการออม และการออมกับทฤษฎีการบริโภค พบว่า รูปแบบและวิธีการเก็บออม คือใช้ก่อนเหลือจึงค่อยออม และเลือกออมระยะสั้น โดยฝากเงินกับสถาบัน และเป้าหมายการออมคือ เพื่อไว้ใช้รักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วย

จากการทบทวนทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออม รูปแบบการออม ปัจจัยในการออม เป็นต้น รายได้ และค่าใช้จ่าย เป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการลงทุนในเชิงปริมาณ ทั้งนี้ยังไม่มีการศึกษาเล่มใดที่ศึกษาถึงปัจจัยการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยมาก่อน เนื่องจากปัจจุบันการให้ความสำคัญกับการออมและการลงทุนเริ่มมีมากขึ้น โดยพยายามค้นคว้าหาปัจจัยต่างๆที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์โดยตรงและร่วมกับศาสตร์สาขาอื่นๆ โดยศึกษาถึงประเด็นการออมและการลงทุนของวัยทำงานเป็นหลัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออม

และการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อเสริมสร้างการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ทำให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนมีความรู้ความเข้าใจ และทางมหาวิทยาลัยสามารถนำไปปรับแผนบุคลากรประจำปีงบประมาณ กองทุนสวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นตัวช่วยให้การดำรงชีวิตของพนักงานทั้งในปัจจุบันและรองรับตอนเกษียณอายุจากราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีวิธีการดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ในการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ คือ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งมีจำนวนบุคลากรทั้งสิ้น 1,067 คน ประกอบด้วยบุคลากรสายวิชาการ 555 คน และสายสนับสนุน 512 คน โดยจำแนกได้ดังนี้

ประเภทบุคลากร	สายงาน		รวม (คน)	ร้อยละ
	สายวิชาการ	สายสนับสนุน		
1 ข้าราชการ	75	11	86	8.05
2 ลูกจ้างประจำ	-	13	13	1.22
3 พนักงานราชการ	-	24	24	2.25
4 พนักงานมหาวิทยาลัย	480	232	712	66.72
5 เจ้าหน้าที่ประจำตามสัญญาจ้าง	-	44	44	4.13
6 ลูกจ้างชั่วคราว	-	188	188	17.63
รวม	555	512	1,067	100.00

ข้อมูล ณ วันที่ 15 กรกฎาคม 2563 : งานบริหารงานบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในเดือนกรกฎาคม 2564 มีพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการทั้งสิ้น 557 คน สมัครกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 427 คน พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนทั้งสิ้น 308 คน สมัครกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 186 คน รวมพนักงานมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 865 คน และสมัครกองทุนสำรองเลี้ยงชีพทั้งสิ้น 613 คน และมีสิทธิ์ประกันสังคม 100% (สถิติบุคลากร, 2564)

โดยการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมโดยใช้การคำนวณของ Taro Yamane จากจำนวนประชากรคือพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ทั้งหมด 865 คน โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ 0.05

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด

E คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นในรูปของสัดส่วน

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{865}{1 + 865(0.05)^2} \\ &= 273.51 \text{ ตัวอย่าง} \approx 281 \text{ ชุด} \end{aligned}$$

เมื่อทำการแทนค่าในสูตร จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 273.51 ตัวอย่าง จึงตัดสินใจใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 281 ตัวอย่าง สำหรับการวิจัยครั้งนี้การสุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ผ่านแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกำหนดให้ประเภทสายวิชาการ จำนวน 181 คน และสายสนับสนุนจำนวน 100 คน รวมเป้าหมายทั้งสิ้น 281 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการศึกษาและสำหรับเก็บข้อมูล ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทพนักงานมหาวิทยาลัย การศึกษา สถานภาพ ที่มารายได้หลัก รายได้เสริม รายได้รวม และจำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ

ส่วนที่ 2 สภาพทางการเงิน ประกอบด้วย ภาระหนี้สินส่วนบุคคล หนี้สินรวม และที่มาของภาระหนี้สินส่วนบุคคล เนื่องจากสภาพการเงินมีผลต่อพฤติกรรมการออมและการลงทุน

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการออม ประกอบด้วย จำนวนเงินออมในแต่ละเดือน ช่องทางการออม อายุที่จะเกษียณจากการทำงาน สาเหตุที่คิดว่าการออมไม่เพียงพอต่อเดือน และพฤติกรรมการออม

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการลงทุน ประกอบด้วย จำนวนเงินลงทุนแต่ละเดือน ช่องทางการลงทุน ประสบการณ์ลงทุน วัตถุประสงค์การลงทุน ทักษะคิดการลงทุน พฤติกรรมการลงทุน และประเมินความเสี่ยงจากการจากทุน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การทำงานครั้งนี้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณโดยค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

4.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและพฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) เพื่ออธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการอธิบายค่าการกระจายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

4.2 ทดสอบสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson correlation) เป็นเทคนิคสถิติที่ใช้หาขนาดและทิศทางของความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรที่มีมาตรวัดแบบช่วง (Interval scale) หรืออัตราส่วน (Ratio scale) สองตัว หรือเรียกตัวแปรประเภทนี้ว่าตัวแปรเชิงปริมาณ (metrics variables) ชื่อสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ให้ชื่อตาม คาร์ล เพียร์สัน (Karl Pearson) ผู้คิดสถิตินี้ขึ้นโดยใช้ชื่อว่า product-moment coefficient of correlation ประมาณ ค.ศ. 1900 สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันได้ถูกนำไปใช้กันอย่างแพร่หลายในสาขาสังคมศาสตร์ทุกแขนง (Glass & Hopkins, 1984:80) สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันคือ r สำหรับตัวอย่าง และ ρ สำหรับประชากร กำลังสองของ r (r^2) แทนค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนายซึ่งเป็นค่าที่แสดงว่าตัวแปรหนึ่งอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรอีกตัวหนึ่งได้ประมาณร้อยละเท่าไร สูตรในการคำนวณ r มาจาก

$$r = \frac{\Sigma(x - \bar{x})(y - \bar{y})}{\sqrt{\Sigma(x - \bar{x})^2 \Sigma(y - \bar{y})^2}}$$

4.3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Y) จำนวน 1 ตัว กับตัวแปรอิสระ (X) ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป เป็นเทคนิคทางสถิติที่อาศัยความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรมาใช้ในการทำนาย โดยเมื่อทราบค่าตัวแปรหนึ่งก็สามารถทำนายอีกตัวแปรหนึ่งได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อยู่ในรูปของสมการทำนาย กล่าวคือ ข้อมูลส่วนบุคคลและสภาพทางการเงิน และ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ มีผลต่อการออมและการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง 2 แบบจำลองดังนี้

แบบจำลองที่ 1

$$y_1 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + \varepsilon$$

โดยที่ y_1 คือ จำนวนเงินออม

x_1 คือ เพศชาย

x_2 คือ อายุ

x_3 คือ สถานภาพโสด

x_4 คือ ประเภทพนักงานสายสนับสนุน

x_5 คือ รายได้รวมต่อเดือน

x_6 คือ หนี้สินรวม

a คือ ค่าคงที่

b_i คือ สัมประสิทธิ์ , $i = 1, 2, 3, 4, 5, 6$

ε คือ ค่าความคาดเคลื่อน

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ตามแนวคิดทฤษฎีการบริโภคแบบรายได้สมบูรณ์ของเคนส์ อธิบายว่า บุคคลจะบริโภคเพิ่มขึ้นเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น แต่การบริโภคที่เพิ่มขึ้นนั้นจะน้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น และเมื่อระดับรายได้ของบุคคลสูงขึ้น บุคคลจะบริโภคในสัดส่วนที่มีต่อรายได้ลดลง นั่นคือ ค่าเฉลี่ยการบริโภคลดลง (APC) นั่นคือทำให้สัดส่วนการออมที่มีต่อรายได้เพิ่มขึ้น หรือค่าเฉลี่ยการออมเพิ่มขึ้น (APS) แปลว่า เมื่อรายได้สูงขึ้นบุคคลมีแนวโน้มการออมมากขึ้น ช่วงอายุในวัยทำงาน อาจจะเป็นช่วงที่มีรายได้ประจำมีความรับผิดชอบมากขึ้น จึงส่งผลให้เกิดรายได้สูงขึ้นเมื่อรายได้สูงขึ้น จะส่งผลต่อจำนวนเงินออม สถานภาพโสดนั้นมีผลต่อการออมเช่นเดียวกัน หากโสดจะมีเงินเหลือจ่ายจากการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและส่งผลต่อการออมในจำนวนที่มากขึ้น

ดังนั้น การออมส่วนที่เพิ่ม เรียกว่า “ความโน้มเอียงในการออม” หรือ MPS (Marginal propensity to saving) ซึ่งเป็นค่าที่ได้มาจาก ส่วนเปลี่ยนแปลงการออม/ส่วนเปลี่ยนแปลงของรายได้พึงใช้จ่าย ค่า MPS ของคนที่มีรายได้สูงมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย เนื่องจากผู้ที่มีรายได้สูงมาก

จะมีความโน้มเอียงในการที่จะออมมากกว่า ในขณะที่ผู้มีรายได้น้อยเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นจะต้องนำเงินไปใช้จ่ายในการบริโภคมากกว่าที่จะออม

แบบจำลองที่ 2

$$y_2 = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + \varepsilon$$

โดยที่ y_2 คือ จำนวนเงินลงทุน

x_1 คือ เพศชาย

x_2 คือ อายุ

x_3 คือ สถานภาพโสด

x_4 คือ ประเภทพนักงานสายสนับสนุน

x_5 คือ รายได้รวมต่อเดือน

x_6 คือ หนี้สินรวม

a คือ ค่าคงที่

b_i คือ สัมประสิทธิ์ , $i = 1,2,3,4,5,6$

ε คือ ค่าความคาดเคลื่อน

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ตามทฤษฎีของเคนส์ อธิบายว่า เมื่อระดับรายได้เพิ่มขึ้นจะส่งผลต่อการลงทุนเช่นเดียวกับการออม เมื่อรายได้เพิ่มขึ้นเกิดการออมเพิ่มขึ้นเมื่อการออมเพิ่มขึ้นการลงทุนจะเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน ช่วงอายุในวัยทำงานอาจจะเป็นช่วงที่มีรายได้ประจำมีความรับผิดชอบมากขึ้น จึงส่งผลให้เกิดรายได้สูงขึ้นเมื่อรายได้สูงขึ้นจะส่งผลต่อจำนวนเงินลงทุน สถานภาพโสดนั้นมีผลต่อการลงทุนเช่นเดียวกัน หากโสดจะมีเงินลงทุนในจำนวนที่มากขึ้น ไม่มีความต้องการถือเงินสดไว้ในยามฉุกเฉินและมุ่งเน้นเพื่อสร้างผลกำไรจากการลงทุนนั่นเอง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 281 ชุด มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ พฤติกรรมการออมและการลงทุน และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมและการลงทุน

เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

- 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 พฤติกรรมการออมและการลงทุน
- 4.3 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมและการลงทุน

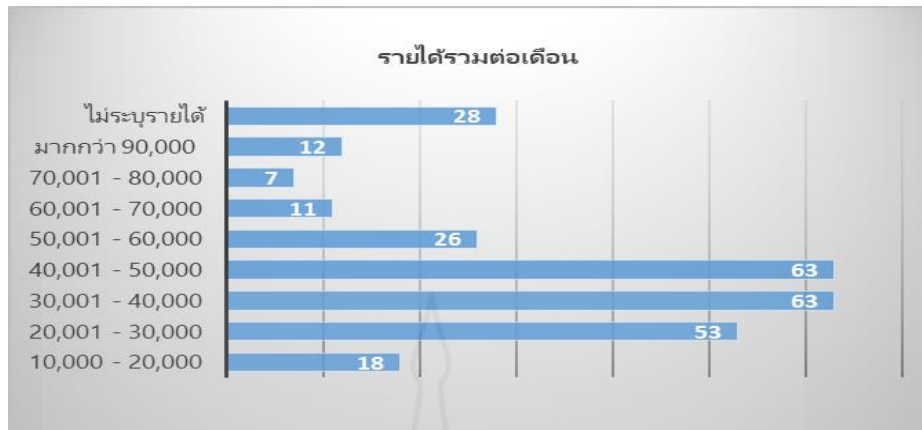
4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอในส่วนนี้เป็นผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทพนักงาน การศึกษา สถานภาพ รายได้รวม และ จำนวนบุตรหลานบุพการีหรือญาติผู้ใหญ่ที่อยู่ในอุปการะ สถิติที่นำมาใช้ได้แก่สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ผลดังกล่าวปรากฏในตารางแผนภาพและคำอธิบายดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (281คน)	ร้อยละ (100.00)
1. เพศ		
ชาย	62	22.10
หญิง	219	77.90
2. อายุ		
25-30 ปี	33	11.74
31-35 ปี	80	28.46
36-40 ปี	75	26.69
41-45 ปี	32	11.38
46-50 ปี	46	16.37
51 ขึ้นไป	15	5.33
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (281คน)	ร้อยละ (100.00)
3. ระดับการศึกษา		
ระดับปริญญาตรี	72	25.62
ระดับปริญญาโท	174	61.92
ระดับปริญญาเอก	35	12.45
4. ประเภท		
สายวิชาการ	180	64.10
สายสนับสนุน	101	35.90
5. สถานภาพ		
โสด	186	66.40
สมรส	65	23.20
หย่าร้าง	29	10.40

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 219 คน (77.90%) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลทั่วไปจาก (สถิติบุคลากร 2564) อายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 80 คน (28.46%) จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 174 คน (61.90%) เนื่องด้วยประเภทสายวิชาการต้องจบการศึกษาขั้นต่ำคือปริญญาโท ส่งผลให้วุฒิการศึกษาของปริญญาโทและปริญญาเอกสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ประเภทพนักงานสายวิชาการ จำนวน 180 คน (64.10%) สถานะโสด จำนวน 186 คน (66.40%) กลุ่มตัวอย่างในวัยทำงาน มีสถานะโสดเป็นส่วนมาก เนื่องจากสถานการณ์ในปัจจุบัน ค่าครองชีพต่างๆ ทำให้กลุ่มวัยทำงานยังไม่พร้อมกับการมีครอบครัว

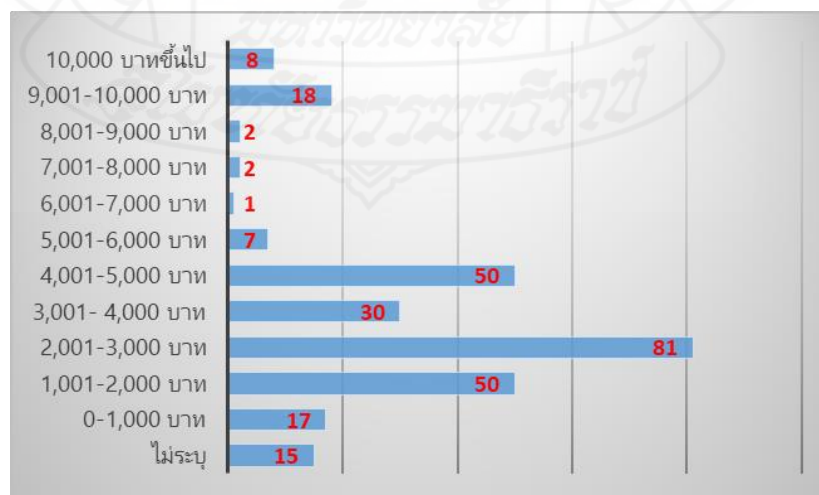
ภาพที่ 4.1 รายได้รวมต่อเดือน

ภาพที่ 4.1 จากที่มาของรายได้หลักมาจากเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำ จำนวน 272 คน (96.80%) เนื่องจากภาระงานที่รับผิดชอบ การสอนนักศึกษา การลงพื้นที่ในส่วนของบริการวิชาการ ท้องถิ่น หรือการทำวิจัย ส่วนใหญ่มีรายได้เสริมในการทำงาน เพราะไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน เช่น การขายของออนไลน์ การซื้อขายหุ้น การสอนพิเศษ การรับจ้างพิมพ์แปลเอกสารงานวิจัย เป็นต้น รายได้รวมต่อเดือนอยู่ในช่วง 30,001 – 40,000 บาท และ 40,001-50,000 บาท จำนวน 63 คน (22.42%) เท่ากัน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานประเภทสายวิชาการ

จำนวนบุตรหลาน บุพการี หรือญาติผู้ใหญ่ที่อยู่ในอุปการะจำนวน 2 คน ทั้งสิ้น 104 คน (37.01%) เนื่องจากกลุ่มวัยทำงานมีสถานะโสด ส่วนใหญ่มีการดูแลบุพการี 2 คน

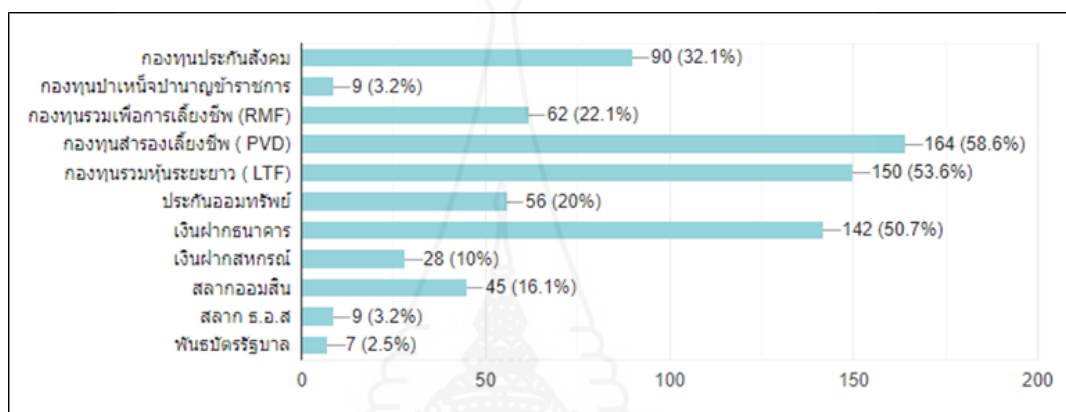
4.2 พฤติกรรมการออมและการลงทุน

พฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่าง

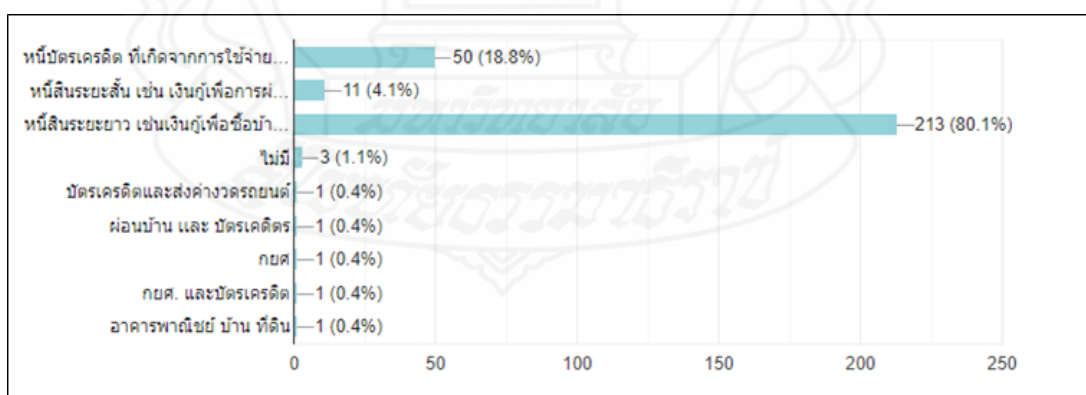
ภาพที่ 4.2 จำนวนเงินออมในแต่ละเดือน

ภาพที่ 4.2 พบว่ามีการแบ่งรายได้รวมเพื่อนำไปออมสูงสุด 40,000 บาทต่อเดือน และน้อยที่สุด 500บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่แบ่งรายได้รวมเพื่อนำไปออมอยู่ที่ 2,001 บาทถึง 3,000 บาทต่อเดือนจำนวน 81 คน (28.83%) มีการแบ่งสัดส่วนการใช้จ่ายเงินอย่างชัดเจน บางครั้งอาจจะนำเงินเหลือจ่ายในแต่ละเดือนนำไปเก็บออมผ่านช่องทางต่างๆ หรือส่วนใหญ่มีการวางแผนการออมเงินในภาพรวมต่อเดือนเป็นอย่างดี

ภาพที่ 4.3 ช่องทางการออม

ภาพที่ 4.3 พบว่าส่วนใหญ่ออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (PVD) จำนวน 164 คน (58.60%) เนื่องจากช่องทางการออมมีทั้งการออมภาคสมัครใจและภาคบังคับ ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนั้นจะออมหลายช่องทาง ซึ่งมากที่สุดเป็นการออมภาคบังคับของพนักงานมหาวิทยาลัยฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 คือกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทำให้สัดส่วนสูงเป็นอันดับแรก

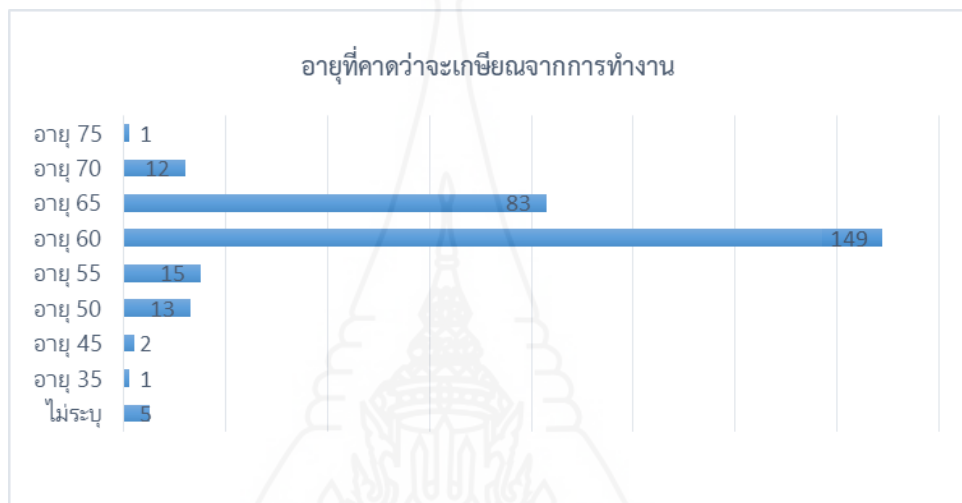

ภาพที่ 4.4 แหล่งที่มาของภาระหนี้สินส่วนบุคคล

ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนั้นมีภาระหนี้สินส่วนบุคคลจำนวน 254 คน (90.70%) หนี้สินเฉลี่ยต่อคน อยู่ที่ 1,285,659.60 บาท มากที่สุด 3,700,000 บาท และต่ำสุด 2,000 บาท มีทั้งหนี้สินระยะสั้น เช่น หนี้บัตรเครดิต และหนี้สินระยะยาว เช่น การกู้ซื้อบ้าน คอนโด อสังหาริมทรัพย์ ที่ดิน

รถยนต์ส่วนบุคคล ประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นต้น ทั้งนี้เพราะเป็นวัยที่กำลังต้องการความมั่นคงในชีวิต และเป็นหลักประกันในอนาคต จึงเกิดหนี้สินในช่วงวัยทำงาน

จากภาพที่ 4.4 พบว่าเกิดจากหนี้สินระยะยาวเช่น เงินกู้เพื่อซื้อบ้าน กู้เพื่อซื้อรถยนต์ส่วนบุคคลมากที่สุด จำนวน 213 คน (80.10%) เนื่องจากกลุ่มคนวัยทำงาน ตามทฤษฎีสถิติฐานวงจรชีวิตของผู้บริโภค (Life Cycle Hypothesis of Consumption) เป็นช่วงวัยที่มีระดับรายได้มากกว่าการบริโภค จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนวัยนี้เริ่มก่อหนี้สินระยะยาว เพื่อซื้อบ้าน ซื้อรถยนต์ส่วนบุคคล อันเป็นหลักประกันความมั่นคงของชีวิต

ภาพที่ 4.5 อายุเกษียณจากการทำงาน

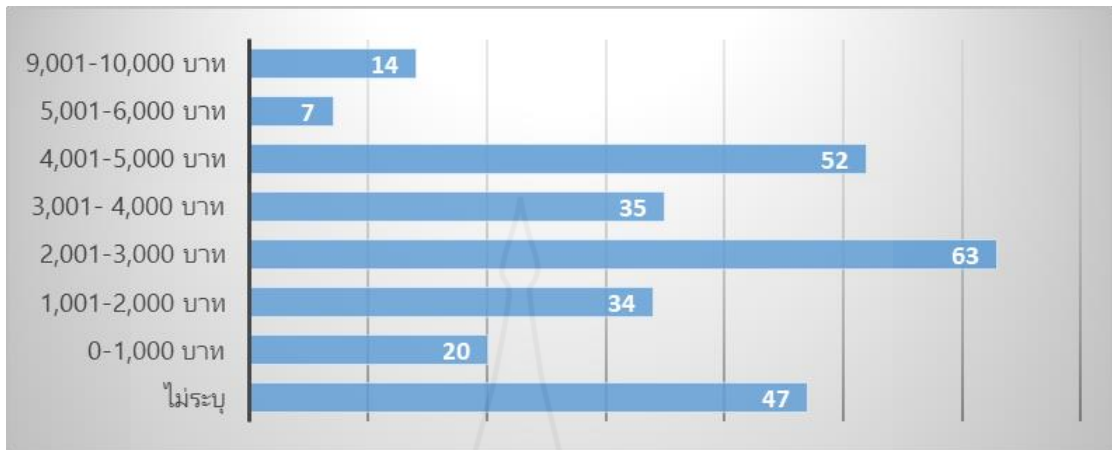
ภาพที่ 4.5 อายุที่กลุ่มตัวอย่างคาดว่าจะตั้งใจจะเกษียณอายุจากการทำงาน คือตอนอายุ 60 ปี จำนวน 149 คน (53.02%) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างคิดว่าอายุเกษียณของการทำงานคือ 60 ปี และยังตั้งเป้าหมายการทำงานถึงตอนนั้น ทำให้มีความต้องการรายได้หลักจากการประกอบอาชีพ และมีความรักในอาชีพการทำงาน เพื่อรองรับการใช้จ่ายในชีวิตหลังเกษียณและความมั่นคงในการดำรงชีวิตในอนาคต และมีการแบ่งเงินจากรายได้ส่วนหนึ่งไว้คิดว่ารายได้เพียงพอต่อภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในแต่ละเดือน จำนวน 165 คน (58.90%) เพราะ มีความกังวลในเรื่องของอัตราเงินเฟ้อ ค่ารักษาพยาบาลหรือค่าใช้จ่ายยามฉุกเฉิน วินัยทางการเงิน เป็นต้น

ตารางที่ 4.2 พฤติกรรมการออม

พฤติกรรมการออม	บางครั้ง	สม่ำเสมอ	ไม่เคยทำ
1.แบ่งเงินจากรายได้ส่วนหนึ่งไว้ออมก่อนที่จะนำไปใช้	171คน (60.85%)	100คน (35.59%)	10คน (3.56%)
2.ลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นบางส่วน เพื่อนำมาออม	166คน (59.07%)	106คน (37.72%)	9คน (3.20%)
3.มีการจัดหมวดหมู่การออมอย่างชัดเจน เช่น ออมเพื่อการท่องเที่ยว ออมเพื่อการศึกษา เป็นต้น	156คน (55.52%)	102คน (36.30%)	23คน (8.19%)

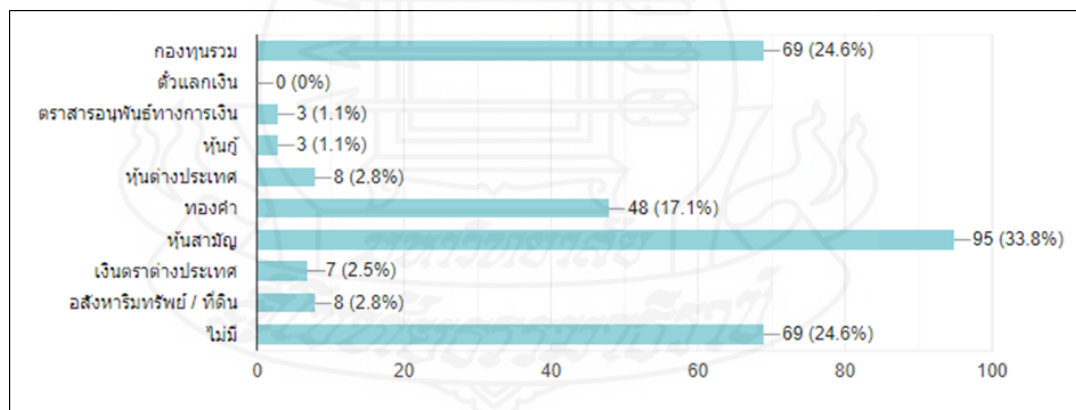
จากการศึกษาพฤติกรรมการออม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเงินออม โดยผู้ที่ออมส่วนใหญ่มีจำนวนเงินออมรวมทั้งสิ้นไม่เกิน 3,000 บาท ต่อเดือน และมีความถี่ในการออมเป็นประจำทุกเดือน ซึ่งอาจจะไม่เห็นผลเท่าที่ควร เพราะจำนวนเงินออมต่อเดือนไม่มาก เนื่องมาจากรายได้ของการเพิ่งเริ่มทำงาน แต่ในช่วงอายุหลังจากนั้นค่อยๆเห็นผลมากขึ้นตามลำดับ ทำให้สามารถสะสมเงินออมเพื่อวัยเกษียณได้อย่างเหมาะสม ผู้ที่มีอิทธิพลในการออมคือ ตัวเอง วัตถุประสงค์หลักของการออม คือสำรองไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน รูปแบบการออม พบว่าส่วนใหญ่คือการออมผ่านช่องทางสถาบันการเงิน และออมไว้ที่ตนเองซึ่งรูปแบบการออมแบบนี้จะทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับผลประโยชน์ใดๆ จากเงินออมที่มี แต่อัตราการออมยังอยู่ในระดับที่สามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยทำงานเป็นหลัก มักจะไม่มี การออมเพื่อวางแผนทางการเงินระยะยาวแต่เลือกที่จะมองหาเป้าหมายการออมในระยะสั้น โดยทางมหาวิทยาลัยให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างนโยบายที่สามารถจูงใจและเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านการออม เช่นกองทุนสวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัย มุ่งเน้นในรูปการออม คือ สลากออมสิน และการออมแบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

พฤติกรรมการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 4.6 จำนวนเงินลงทุนต่อรายได้ในแต่ละเดือน

ภาพที่ 4.6 พบว่ามีการแบ่งรายได้รวมเพื่อนำไปลงทุนสูงสุด 10,000 บาทต่อเดือน และน้อยที่สุด 500 บาทต่อเดือน แบ่งรายได้รวมเพื่อนำไปลงทุนต่อเดือนมากที่สุดอยู่ที่ 2,001 บาทถึง 3,000 บาทต่อเดือน จำนวน 63 คน (22.41%) ความจำเป็นในการลงทุนนั้นแตกต่างกัน บางคนอาจมีความจำเป็นทางด้านการเงิน บางคนอาจมีความจำเป็นในแง่ความรู้สึกและจิตใจ และสิ่งที่สำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดการลงทุนคือกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชรา เพื่อการศึกษา หรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

ภาพที่ 4.7 ลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 4.7 แสดงการลงทุนผ่านช่องทางต่างๆ พบว่าส่วนใหญ่ลงทุนในรูปแบบหุ้นสามัญ จำนวน 95 คน (33.80%) มีความสนใจในการลงทุนในหุ้นซึ่งเป็นการลงทุน แนว Technical และแบบมีมืออาชีพบริหารจัดการให้ เพราะได้รับผลตอบแทนมากกว่าการนำเงินฝากธนาคารเป็นอย่างเดียว มีประสบการณ์ด้านการลงทุนในหลักทรัพย์และสินทรัพย์มากกว่า 10 ปี จำนวน 93 คน (33.30%)

วัตถุประสงค์หลักในการลงทุน พบว่าส่วนใหญ่สร้างความมั่งคั่งในอนาคต จำนวน 122 คน (45.50%) มีความต้องการให้หลักทรัพย์ที่ลงทุนไว้มีมูลค่าเพิ่มพูนขึ้นตลอดช่วงเวลาที่ลงทุน โดยเป็นกำไรจากการลงทุนนั่นเอง เพราะต้องการเก็บทุนเอาไว้ไปลงทุนเพื่อขยายกิจการ

ทัศนคติการลงทุน พบว่า ส่วนใหญ่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้ เพื่อมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูง จำนวน 142 คน (51.80%) ส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง โดยคาดหวังผลตอบแทนในรูปของกำไรในระยะสั้นๆ มีความรู้ความเชี่ยวชาญ กล้าได้กล้าเสี่ยง เพื่อรองรับช่วงชีวิตวัยเกษียณโดยมีรายได้จากกองทรัพย์สินที่สะสมและลงทุนไว้

ในด้านทัศนคติในการยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุน พบว่า ส่วนใหญ่สามารถรับความเสี่ยงได้ในระดับปานกลาง จำนวน 122 คน (43.42%) แต่สิ่งที่มองเห็นจากการสอบถามครั้งนี้ คือด้านทัศนคติเกี่ยวกับการลงทุนในสิ่งใหม่ๆ พบว่าจะลงทุนด้วยความรู้ของตนเองมากกว่ารับฟังความเห็นจากคนอื่น แต่เมื่อมีเงินมากขึ้นสิ่งที่ทำคือนำเงินไปลงทุนเพิ่มที่มีอยู่ก่อนหน้ามากกว่าจะนำเงินไปลงทุนในสิ่งที่ไม่เคยลงทุนมาก่อน

ตารางที่ 4.3 พฤติกรรมการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมการลงทุน	บางครั้ง	สม่ำเสมอ	ไม่เคยทำ
1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนแนะนำขัดแย้งกับความคิดเห็น จะยังยืนยันความคิดเห็น	166คน (59.07%)	59คน (20.99%)	50คน (17.79%)
2. เคยตัดขาดทุน เมื่อเผชิญกับภาวะขาดทุน	125คน (44.48%)	85คน (30.24%)	63คน (22.41%)
3. ขายสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ ที่ราคากำลังสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากกลัวความผันผวนของผลตอบแทนที่จะได้รับ	106คน (37.72%)	102คน (36.29%)	68คน (24.19%)
4. เข้าลงทุนในสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ โดยพิจารณาจากผลตอบแทนในอดีต โดยไม่มั่นใจในอนาคต	103คน (36.65%)	97คน (34.51%)	75คน (26.69%)

จากการศึกษาพฤติกรรมการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีเงินลงทุน ไม่เกิน 3,000 บาท ต่อเดือน และเลือกลงทุนผ่านหุ้นสามัญเป็นอันดับแรก โดยมีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 10 ปี วัตถุประสงค์หลักของการลงทุนคือ สร้างความมั่งคั่งในอนาคต ในด้านทัศนคติการลงทุนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้เพื่อมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูง สามารถรับความเสี่ยงได้พอสมควรเพื่อสร้างโอกาสในการได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่า กล่าวโดยสรุปคือพฤติกรรมการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างนั้นเป็นกลุ่มนักลงทุนที่มีความกล้าเสี่ยง แต่กลัวการตัดสินใจ

4.3 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมและการลงทุน

การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระเป็นการทดสอบเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา Multicollinearity ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่อยู่ในสมการถดถอยที่มีค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 โดยถ้าหากตัวแปรอิสระมีค่าสหสัมพันธ์กันสูงมาก ซึ่งไม่ควรมีค่าสหสัมพันธ์เกิน 0.80 (อัครพงศ์ อันทอง, 2550)

ตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมด

		เพศ	อายุ	สถานภาพ	ประเภท	รายได้รวม	หนี้สินรวม	เงินออม	เงินลงทุน
Pearson Correlation	เพศ		-0.030	0.017	-0.095	0.048	-0.032	0.213	0.115
	อายุ			-0.088	-0.051	0.007	0.058	-0.028	0.000
	สถานภาพ				-0.202	-0.045	0.033	-0.017	0.091
	ประเภท					0.052	-0.299	-0.181	-0.303
	รายได้						-0.003	-0.186	-0.353
	หนี้สิน							0.015	0.139
	เงินออม								0.600
	เงินลงทุน								
P-value	เพศ		0.619	0.771	0.114	0.422	0.602	<0.0009	0.074
	อายุ			0.141	0.400	0.902	0.341	0.645	0.997
	สถานภาพ				0.001	0.457	0.592	0.774	0.158
	ประเภท					0.385	<0.0009	0.003	<0.0009
	รายได้รวม						0.965	0.002	<0.0009
	หนี้สินรวม							0.803	0.031
	เงินออม								<0.0009
	เงินลงทุน								

หมายเหตุ : ค่าProbability Value มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผลการทดสอบตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรแต่ละคู่ อยู่ในช่วง 0 - 0.60 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ประเภทพนักงาน รายได้รวม หนี้สินรวม ไม่มีปัญหา Multicollinearity ซึ่งตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรสำคัญในการศึกษา

การวิเคราะห์การถดถอยเป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent Variable) กับตัวแปรตาม (Dependent Variable) จะเป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linearity) ในกรณีนี้ตัวแปรอิสระมีมากกว่าหนึ่งตัวกับตัวแปรตามหนึ่งตัว เรียกว่า การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) เพื่อศึกษาว่ามีตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่ร่วมกันทำนายหรือพยากรณ์ตัวแปรตามได้

ผลการศึกษาเชิงปริมาณด้านพฤติกรรมกรรมการออม

นำเสนอข้อมูลผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่าง โดยตัวแปรอิสระ 6 ตัว คือ อายุ รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินรวม เพศ ประเภทพนักงาน สถานภาพ ตัวแปรตาม คือ จำนวนเงินที่นำไปออมในแต่ละเดือน

โดยในที่นี่กำหนดให้ตัวแปรอิสระ คืออายุ รายได้รวมต่อเดือน ภาระหนี้สินรวม เป็นข้อมูลแบบ Interval scale และตัวแปรอิสระ คือ เพศ ประเภทพนักงาน สถานภาพ เป็นตัวแปรหุ่นคือ เพศ ชาย ประเภทพนักงานสายสนับสนุน และสถานภาพโสด

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยเทคนิค Stepwise ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบแสดงดังนี้

ตาราง 4.5 Model summary

R	R ²	Adjusted R ²	Std. Error of the Estimate	F
0.480 ^a	0.230	0.212	3,097.659	12.848

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R = 0.480) เป็นค่าที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระทั้งหมดในสมการกับตัวแปรตามค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ากลุ่มของตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมาก

ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุคูณ (R² = 0.230) เป็นค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดในสมการที่มีต่อตัวแปรตามได้มากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทั้งหมด คือ อายุ รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินรวม เพศ ประเภทพนักงาน สถานภาพ อธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม คือ จำนวนเงินที่นำไปออมในแต่ละเดือนได้ทั้งหมดร้อยละ 23.0 ค่า F = 12.848 ตัวแบบของสมการดังกล่าวมีความเหมาะสมที่ P-value < 0.0009

ค่า Sig. คือ < 0.0009 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ซึ่งน้อยกว่า จึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัว คือ อายุ รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินรวม เพศ ประเภทพนักงาน สถานภาพ สามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามคือ จำนวนเงินที่นำไปออมในแต่ละเดือนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4.6 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการ

ตัวแปร			t	Sig.
	B	Std. Error		
ค่าคงที่	948.149	703.007	1.349	0.179
อายุ	-0.711	1.056	-0.674	0.501
เพศ	2056.199	463.442	4.437	<0.0009
สถานภาพ	-453.099	416.511	-1.088	0.278
ประเภท	15.859	469.170	0.034	0.973
รายได้รวม	0.077	.011	7.214	<0.0009
หนี้สินรวม	0.0001	.000	-1.425	0.155

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบว่าตัวแปรอิสระใดบ้างที่สามารถใช้พยากรณ์ตัวแปรตามได้บ้าง เป็นการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_i) โดยมีสมมติฐานการทดสอบ ดังนี้

$H_0 : \beta_i = 0$ หรือ ตัวแปรอิสระตัวที่ i ไม่มีผลต่อตัวแปรตาม

$H_1 : \beta_i \neq 0$ หรือ ตัวแปรอิสระตัวที่ i มีผลต่อตัวแปรตาม

สรุปและตัดสินใจโดยการเปรียบเทียบค่า Sig. ในผลการวิเคราะห์กับค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ α เท่ากับ 0.05 ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. ของเพศชาย และรายได้รวม มีค่าน้อยกว่า α จึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร คือ เพศชาย และรายได้รวม มีผลต่อตัวแปรตามคือ จำนวนเงินที่นำไปออมในแต่ละเดือนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการถดถอยพหุคูณคือ จำนวนเงินออม = 2,056.199เพศ + 0.077รายได้รวม + 948.149

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานมหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยที่ผลต่อจำนวนเงินออม ได้แก่ เพศ และรายได้รวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งตรงกับฟังก์ชันการออมของเคนส์ โดยรายได้จะเป็นตัวกำหนดจำนวนเงินออมนั่นเอง

เพศ ระดับที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การออมของพนักงานมหาวิทยาลัย เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวกเท่ากับ 2,056.199 หมายความว่า ถ้าให้ปัจจัยอื่นๆคงที่ พนักงานมหาวิทยาลัยเพศชายมีการออมมากกว่าเพศหญิงอยู่ 2,056.199 บาท

รายได้รวมต่อเดือน ระดับที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การออมของพนักงานมหาวิทยาลัย เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวกเท่ากับ 0.077 หมายความว่า ถ้าให้ปัจจัยอื่นๆคงที่ ถ้าหากรายได้รวมต่อเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้มีการออมเพิ่มขึ้น 0.077 บาท สุดท้ายความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการออม (MPS) ค่อนข้างต่ำ

ผลการศึกษาเชิงปริมาณด้านพฤติกรรมกรรมการลงทุน

นำเสนอข้อมูลผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง โดยตัวแปรอิสระ 6 ตัว คือ อายุ รายได้รวมต่อเดือน ภาระหนี้สินรวม เพศ ประเภทพนักงาน สถานภาพ ตัวแปรตาม คือ จำนวนเงินที่นำไปลงทุนในแต่ละเดือน โดยในที่นี้กำหนดให้ตัวแปรอิสระ คืออายุ รายได้รวมต่อเดือน ภาระหนี้สินรวม เป็นข้อมูลแบบ Interval scale และตัวแปรอิสระ คือ เพศ ประเภทพนักงาน สถานภาพ เป็นตัวแปรหุ่น คือ เพศชาย ประเภทพนักงานสายสนับสนุน และสถานภาพโสด

ตารางที่ 4.7 Model summary

R	R ²	Adjusted R ²	Std. Error of the Estimate	F
0.628	0.395	0.379	1,751.921	24.892

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ($R = 0.628$) เป็นค่าที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของตัวแปรอิสระทั้งหมดในสมการกับตัวแปรตามค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ากลุ่มของตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมาก

ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุคูณ ($R^2 = 0.395$) เป็นค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดในสมการที่มีต่อตัวแปรตามได้มากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทั้งหมด คือ อายุ รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินรวม เพศ ประเภทพนักงาน สถานภาพ อธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม คือ จำนวนเงินที่นำไปลงทุนในแต่ละเดือนได้ทั้งหมดร้อยละ 39.5

ค่า $F = 24.892$ สรุปได้ว่าตัวแบบของสมการดังกล่าวมีความเหมาะสมที่ $P\text{-value} < 0.0009$

ค่า Sig. คือ <0.0009 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ซึ่งน้อยกว่า จึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัว คือ อายุ รายได้ต่อเดือน ภาระหนี้สินรวม เพศ ประเภทพนักงาน สถานภาพ สามารถร่วมกันทำนายตัวแปรตามคือ จำนวนเงินที่นำไปลงทุนในแต่ละเดือนได้ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.8 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการ

ตัวแปร			t	Sig.
	B	Std. Error		
ค่าคงที่	233.261	419.987	0.555	0.579
อายุ	-0.168	0.598	-0.281	0.779
เพศ	872.378	279.796	3.118	0.002
สถานภาพ	185.005	252.896	0.732	0.465
ประเภท	-189.748	282.969	-0.671	0.503
รายได้รวม	0.063	0.006	10.281	<0.0009
หนี้สินรวม	7.956E-5	0.0001	0.625	0.533

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบว่าตัวแปรอิสระใดบ้างที่สามารถใช้พยากรณ์ตัวแปรตามได้บ้าง เป็นการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_i) โดยมีสมมติฐานการทดสอบ ดังนี้

$H_0 : \beta_i = 0$ หรือ ตัวแปรอิสระตัวที่ i ไม่มีผลต่อตัวแปรตาม

$H_1 : \beta_i \neq 0$ หรือ ตัวแปรอิสระตัวที่ i มีผลต่อตัวแปรตาม

สรุปและตัดสินใจโดยการเปรียบเทียบค่า Sig. ในผลการวิเคราะห์กับค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ α เท่ากับ 0.05 ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า ค่า Sig. ของรายได้รวม มีค่าน้อยกว่า α จึงปฏิเสธ H_0 แสดงว่า ตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ เพศชาย และรายได้รวม มีผลต่อตัวแปรตามคือ จำนวนเงินที่นำไปลงทุนในแต่ละเดือนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมการถดถอยพหุคูณคือ จำนวนเงินลงทุน = $872.378\text{เพศ} + 0.063\text{รายได้รวม} + 233.261$

เพศ ระดับที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวกเท่ากับ 872.378 หมายความว่า ถ้าให้ปัจจัยอื่นๆคงที่ พนักงานมหาวิทยาลัยเพศชายมีการลงทุนมากกว่าเพศหญิงอยู่ 872.378 บาท

รายได้รวมต่อเดือน ระดับที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้การลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย เปลี่ยนแปลงไปในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวกเท่ากับ 0.063 หมายความว่า ถ้าให้ปัจจัยอื่นๆคงที่ ถ้าหากรายได้รวมต่อเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น 1 บาท ส่งผลให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น 0.063 บาท

บทที่ 5

สรุปการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีวัตถุประสงค์การศึกษา 1) ศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ 2) ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ทั้งสิ้น 281 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาด้านข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็น 77.90% และอายุระหว่าง 31-35 ปี มีรายได้หลักมาจากเงินเดือน หรือ ค่าจ้างประจำมากที่สุด อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาในสูงกว่าปริญญาตรี มีรายได้รวมต่อเดือนมากกว่า 30,000บาท และส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยแรงงานที่เริ่มมีความมั่นคงในหน้าที่การงานในระดับหนึ่ง ขณะเดียวกันยังครองตนเป็นโสด และส่วนมากอุปการะแค่ 2 คน

ผลการศึกษาข้อมูลด้านสภาพทางการเงินในปัจจุบัน พบว่าเป็นกลุ่มที่มีภาระหนี้สินส่วนบุคคล โดยส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินในรูปแบบของหนี้สินระยะยาวจากการกู้ซื้อบ้าน รถยนต์ส่วนบุคคล เนื่องจากคนวัยนี้ ซื้อบ้านและที่อยู่อาศัย เพราะ ต้องการวางรากฐานและสร้างความมั่นคงให้กับชีวิต และมีความเป็นไปได้ดีกว่าอีกส่วนหนึ่งอาจจะซื้อบ้านเก็บไว้เพื่อการลงทุนหรือเก็งกำไร

ผลการศึกษาข้อมูลทางด้านการเสี่ยงที่ยอมรับได้ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนที่ไม่มีประสบการณ์เลย และมีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 10 ปี โดยเงินลงทุนที่นำมาลงทุนนั้นส่วนมากมาจากรายได้ต่อเดือน และมักจะลงทุนหุ้นสามัญ และสามารถแบกรับความเสี่ยงได้พอสมควร เพื่อสร้างโอกาสในการได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าในระยะยาว

1.2 พฤติกรรมการออมและการลงทุน

ผลการศึกษาข้อมูลทางด้านพฤติกรรมการออม พบว่า ช่องทางการออมที่เลือกออมมากที่สุด คือ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ รองลงมา คือ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว และเงินฝากธนาคาร ส่วนใหญ่มีการออมเพื่อการเกษียณอายุตามทฤษฎี 3 เสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าจำนวนเงินออมในปัจจุบันเพียงพอแล้วสำหรับการเป็นอิสรภาพทางการเงิน

ผลการศึกษาข้อมูลทางด้านพฤติกรรมการลงทุน พบว่า ส่วนใหญ่ทนต่อการขาดทุนต่อเงินต้นได้เพื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น ดังนั้น ช่องทางการลงทุน เป็นอันดับต้นๆ คือ หุ้นสามัญ ซึ่งเป็นการลงทุนทางตรงที่ต้องตัดสินใจ วิเคราะห์ผลการดำเนินงาน เนื่องจากมีประสบการณ์ค่อนข้างมาก รองลงมาคือกองทุนรวม ซึ่งเป็นการลงทุนทางอ้อมโดยมีสถาบันลงทุนและตัดสินใจแทนเจ้าของเงินลงทุน จากช่องทางการลงทุนข้างต้นนั้นค่อนข้างสอดคล้องกับทัศนคติการลงทุนของคนวัยนี้ ที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักลงทุนที่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีการกระจายการลงทุนมากกว่า 1 ช่องทาง

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมและการลงทุน

ผลการศึกษาด้านพฤติกรรมการออมต่อรายได้รวมในแต่ละเดือน เทียบกับข้อมูลส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ สถานภาพ ภาระหนี้สิน รายได้รวมต่อเดือน ภาระหนี้สินรวม พบว่า จำนวนเงินออมต่อรายได้ในแต่ละเดือนนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคลในทิศทางเดียวกัน 1.เพศชายมีสัดส่วนจำนวนเงินออมมากกว่าเพศหญิง 2.รายได้รวมต่อเดือนสูงจำนวนเงินออมสูงในทิศทางเดียวกัน จากการสำรวจมีจำนวนเงินออมต่อเดือนอย่างสม่ำเสมอ เดือนละ 3,000 บาท สำหรับปัจจัยด้านสภาพการเงินในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินส่วนบุคคล โดยเฉพาะหนี้สินระยะยาว และมีสัดส่วนภาระหนี้สินกับสัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้รวมยิ่งสูง ยิ่งเป็นปัจจัยหลักกดดันที่ทำให้จำนวนเงินออมต่อรายได้ในแต่ละเดือนต่ำ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่าง ยังมีรายได้มาก และไม่มีภาระหนี้สินหรือหากมีแต่ในสัดส่วนที่ต่ำ จะทำให้จำนวนเงินออมต่อรายได้ในแต่ละเดือนสูงขึ้น

ผลการศึกษาด้านพฤติกรรมการลงทุนต่อรายได้รวมในแต่ละเดือน เทียบกับข้อมูลส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ สถานภาพ ภาระหนี้สิน รายได้รวมต่อเดือน ภาระหนี้สินรวม พบว่า จำนวนเงินลงทุนต่อรายได้ในแต่ละเดือนนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคลในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ 1.เพศชายมีสัดส่วนเงินลงทุนมากกว่าเพศหญิง 2. รายได้รวมต่อเดือน โดยเฉพาะกลุ่มที่มีรายได้รวมต่อเดือนสูง ยิ่งเป็นปัจจัยกดดันที่ทำให้จำนวนเงินลงทุนในแต่ละเดือนสูง ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีบุคคลที่ต้องอุปการะ หรือมีไม่เกิน 2 คน รวมถึงไม่มีภาระหนี้สินรวม เป็นกลุ่มที่สามารถลงทุนได้ในระดับที่สูงกว่า เนื่องจากมีเงินคงเหลือมากกว่าเพื่อนำมาลงทุน

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษาข้อมูลด้านสภาพทางการเงินในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีภาระหนี้สินส่วนบุคคล โดยส่วนใหญ่มีภาระหนี้สินในรูปของหนี้สินระยะยาวจากการกู้ซื้อบ้าน รถยนต์ส่วนบุคคล เนื่องจากคนวัยนี้ ส่วนหนึ่งซื้อบ้าน เพราะ ต้องการวางรากฐานและสร้างความมั่นคงให้กับชีวิต และมีความเป็นไปได้ดีกว่าอีกส่วนหนึ่งอาจจะซื้อบ้านเก็บไว้เพื่อการลงทุนหรือเก็งกำไร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอยู่ในช่วงวัยทำงาน แห้งที่มาของภาระหนี้สินระยะยาวมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ หนี้บัตรเครดิต และหนี้สินระยะสั้นตามลำดับ เนื่องจากกลุ่มคนวัยทำงานตามทฤษฎีสมมติฐานวงจรชีวิตของผู้บริโภค(Life Cycle Hypothesis of Consumption) เป็นช่วงวัยที่มีระดับรายได้มากกว่าการบริโภค จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนวัยนี้เริ่มก่อหนี้สินระยะยาวเพื่อซื้อบ้าน ซื้อรถยนต์ส่วนบุคคล อันเป็นหลักประกันความมั่นคงของชีวิต

ผลการศึกษาข้อมูลทางด้านความเสี่ยงที่ยอมรับได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนที่ไม่มีประสบการณ์เลย และสูงสุดก็มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 10 ปี โดยเงินลงทุนที่นำมาลงทุนนั้นส่วนมากเป็นเงินรายได้ต่อเดือน และมักจะลงทุนแบบหุ้นสามัญ และเป็นกลุ่มที่สามารถแบกรับความเสี่ยงได้พอสมควร เพื่อสร้างโอกาสในการได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าในระยะยาว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีประสบการณ์ด้านการลงทุนอย่างมากมาย ทำให้กล้าเสี่ยงในการลงทุน และสามารถมองเห็นโอกาสในผลประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาว จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของเกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญใน ตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แต่ไม่สอดคล้องกับ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2559) พบว่า พฤติกรรมการออมและการลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่ พบว่า ปัจจุบันยังไม่นิยมการลงทุนในช่องทางอื่นๆ เพราะกลัวการขาดทุนและกลัวสูญเสียเงินต้น รองลงมา คือ การขาดความรู้ความเข้าใจในผลิตภัณฑ์การลงทุน รวมไปถึงการให้คำแนะนำหนักกับการใช้จ่ายปัจจุบันมากกว่าการออม รวมไปถึงมีการใช้จ่ายที่มากเกินไปจนความจำเป็นโดยขาดการไตร่ตรอง โดยเฉพาะกลุ่ม Generation X ที่มีมูลค่าหนี้ค้างชำระและสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) สูงกว่าคนรุ่นอื่นๆโดยเฉพาะ หนี้สินเชื่อส่วนบุคคล และหนี้บัตรเครดิต

ผลการศึกษาข้อมูลทางด้านพฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ช่องทางการออมที่เลือกออมมากที่สุด คือ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ รองลงมา คือ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว และเงินฝากธนาคาร ส่วนใหญ่มีการออมเพื่อการเกษียณอายุตามทฤษฎี 3 เสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ ทำให้ส่วนใหญ่คิดว่าจำนวนเงินออมในปัจจุบันเพียงพอแล้วสำหรับการเป็นอิสระภาพทางการเงิน สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (2557) ที่ได้กล่าวไว้ว่าแนวคิด 3 เสาหลักของระบบเงินออมเพื่อวัยเกษียณ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหลักประกัน

รายได้ในยามเกษียณอายุ สร้างความมั่นคงทางสังคมให้กับประเทศ และลดภาระภาษีจากภาคประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า นักลงทุนมีแหล่งที่มาของเงินทุนจากเงินออม และมีประสบการณ์การลงทุน ในตลาดหลักทรัพย์ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป สภาพแวดล้อมทางการลงทุน ด้านการวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ด้านการวิเคราะห์ภาวะอุตสาหกรรม ด้านการวิเคราะห์ภาวะหลักทรัพย์ และด้านการวิเคราะห์ทางเทคนิค นักลงทุนให้ความสำคัญในระดับมากตามลำดับ พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ และตัดสินใจขายหุ้นสามัญอยู่ในระดับปานกลาง ประเภทหุ้นสามัญตัดสินใจลงทุนมากที่สุด คือหุ้นสามัญในกลุ่ม อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง และวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนคือต้องการส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนด้านการตัดสินใจขายหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการศึกษาข้อมูลทางด้านพฤติกรรมการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่ทนต่อการขาดทุนต่อเงินต้นได้เพื่อโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น ดังนั้น ช่องทางการลงทุน เป็นอันดับต้นๆ คือ หุ้นสามัญ ซึ่งเป็นการลงทุนทางตรงที่ต้องตัดสินใจเอง วิเคราะห์ผลการดำเนินงานเอง เนื่องจากมีประสบการณ์ค่อนข้างมาก รองลงมาคือกองทุนรวม ซึ่งเป็นการลงทุนทางอ้อมโดยมีสถาบันลงทุนและตัดสินใจแทนเจ้าของเงินลงทุน จากช่องทางการลงทุนข้างต้นนั้นค่อนข้างสอดคล้องกับทัศนคติการลงทุนของคนวัยนี้ ที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักลงทุนที่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้ นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีการกระจายการลงทุนมากกว่า 1 ช่องทาง จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า พฤติกรรมการลงทุนในหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการตัดสินใจซื้อหุ้นสามัญ และตัดสินใจขายหุ้นสามัญอยู่ในระดับปานกลาง ประเภทหุ้นสามัญตัดสินใจลงทุนมากที่สุด คือหุ้นสามัญในกลุ่ม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และวัตถุประสงค์หลักในการลงทุนคือต้องการส่วนต่างของกำไรจากการลงทุน

ผลการศึกษาเชิงปริมาณด้านพฤติกรรมการออม พบว่า จำนวนเงินออมต่อรายได้รวมในแต่ละเดือนนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และรายได้รวมต่อเดือน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย และมีรายได้รวมต่อเดือนค่อนข้างสูง เป็นกลุ่มที่สามารถออมได้ในระดับที่สูงกว่า ส่วนรายได้หลักจากเงินเดือนและค่าจ้างประจำส่วนใหญ่มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป พบว่ามีการออมต่อเดือนอย่างสม่ำเสมอ จากการสำรวจสูงสุดเดือนละ 3,000 บาท สำหรับปัจจัยด้านสภาพการเงินในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินส่วนบุคคล โดยเฉพาะหนี้สินระยะยาว และมีสัดส่วนภาระหนี้สินกับสัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้อาจสูง ยิ่งเป็นปัจจัยหลักกดดันที่ทำให้ร้อยละการออมต่อรายได้ในแต่ละเดือนต่ำ ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มาก และไม่มีภาระหนี้สิน หรือหากมีแต่ในสัดส่วนที่ต่ำ จะทำให้จำนวนเงินออมต่อรายได้ในแต่ละเดือนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างคิดว่าเพียงพอสำหรับการเป็นอิสรภาพทางการเงินในวัยเกษียณ เพื่อนำมาปิดช่องว่างในการออมติดลบ (Dissaving) ในยามเกษียณอายุหรือวัยที่เป็นอิสระจากงานประจำ พบว่า กลุ่มสถานภาพโสด และ

หย่าร้างนั้นมีความต้องการในอัตราที่สูงกว่าสถานภาพสมรส เนื่องจาก กลุ่มสถานภาพดังกล่าวได้คาดการณ์ไว้แล้วว่าอาจจะต้องอยู่ตัวคนเดียวหลังเข้าสู่วัยเกษียณไว้ซึ่งคนดูแล ดังนั้นจึงต้องทำการออมให้มากไว้ก่อนเพื่อเตรียมรับมือกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และยังพบว่ากลุ่มคนที่ไม่มีหนี้ก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ต้องการปิดช่องว่างการออมที่คลบในระดับที่สูงเช่นกัน สาเหตุหนึ่งอาจจะเป็นเพราะคนกลุ่มนี้ยังไม่มีสินทรัพย์ที่ช่วยสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิต เช่น บ้าน เป็นต้น

ผลการศึกษาเชิงปริมาณด้านพฤติกรรมการลงทุน พบว่า จำนวนเงินลงทุนต่อรายได้รวมในแต่ละเดือน นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และรายได้รวมต่อเดือน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย และมีรายได้รวมต่อเดือนค่อนข้างสูง เป็นกลุ่มที่สามารถลงทุนได้ในระดับที่สูงกว่า เนื่องจากมีเงินคงเหลือมากกว่าเพื่อนำมาลงทุน และเพศชายที่มีความกล้าได้กล้าเสียมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับความเสี่ยงได้มาก ยังมีจำนวนเงินลงทุนต่อรายได้ในแต่ละเดือนมาก และในทัศนคติการลงทุนของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม พบว่า เป็นกลุ่มนักลงทุนที่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้ เพื่อโอกาสในการได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น และจากการผลจากศึกษาพบว่า กลุ่มเพศชายสามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้ดีกว่าเพศหญิง กลุ่มที่มีสัดส่วนภาระหนี้สินส่วนบุคคลต่อรายได้รวมยิ่งต่ำ กลุ่มนักลงทุนที่มีประสบการณ์การลงทุนมากกว่า 5 ปีขึ้นไป และไม่มี ความจำเป็นต้องใช้เงินลงทุน เป็นกลุ่มที่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้ดีกว่ากลุ่มอื่นๆ โดยผลของการขาดทุนจากการลงทุนที่ กลุ่มตัวอย่างรับได้นั้น อาจนำมาสู่การกระจายการลงทุน (Asset Allocation) ที่แตกต่างกัน จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิวัฒน์ โตสันติกุล (2556) ศึกษาแนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักลงทุนที่มีอายุและอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในด้านจำนวนครั้งที่ลงทุนโดยเฉลี่ย (ครั้ง/ ปี) และด้านมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (บาท/ ครั้ง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักลงทุนที่สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทยในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ในด้านมูลค่าการลงทุนโดยเฉลี่ย (บาท/ ครั้ง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยนำเสนอข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. ควรมีการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในด้านของช่องทางการเลือกออม ผลตอบแทนที่จะได้รับในแต่ละกองทุน และช่วงวัยที่เหมาะสมสำหรับการออมเพื่อการลงทุนในอนาคตระยะยาว และควรเพิ่มช่องทางในการเลือกออมของพนักงานให้มากยิ่งขึ้น เช่น สวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในอนาคต

2. ควรมีการส่งเสริมเกี่ยวกับการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ในด้านช่องทางการลงทุน รายละเอียดและผลตอบแทนของหุ้นในแต่ละประเภท การวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน สำหรับผู้ที่มีประสบการณ์น้อย และปรับทัศนคติในการลงทุนของในแต่ละช่วงวัยของพนักงาน และวิธีการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนมากกว่า 1 ช่องทาง

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัย ในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและชัดเจน และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเป็นศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มว่าในเพศชายและเพศหญิง หรือสายวิชาการและสายสนับสนุนมีความเห็นว่า ในปัจจัยย่อยๆเดียวกันจะส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยแตกต่างกันหรือไม่

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบภายในเพศเดียวกันหรือสายงานเดียวกัน มีความเห็นว่าแต่ละปัจจัยย่อยๆทั้งหมด จะส่งผลต่อการออมและการลงทุนแตกต่างกันหรือไม่ เรายังจะสามารถนำเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย(Factor analysis)มาประยุกต์ในงานวิจัยเรื่องนี้ โดยใช้ข้อมูลจากตัวแปรทั้งหมดมาสกัดปัจจัยและตั้งชื่อปัจจัยใหม่ตามชื่อตัวแปรทั้งหมดที่จัดกลุ่มใหม่ ซึ่งจะช่วยให้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจนขึ้น

3. ควรกำหนดตัวแปรเชิงปริมาณในการวิเคราะห์ให้มากขึ้น เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ในสมการได้รูปแบบที่เห็นผลชัดเจนขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กิตติพัฒน์ แสนทวีสุข. (2550). *เงินทองต้องใส่ใจเล่ม 1 การวางแผนการเงินส่วนบุคคล (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

จัดพอร์ตลงทุนอย่างไร... ถูกใจวัยเกษียณ สืบค้นจาก

https://www.set.or.th/set/financialplanning/lifeevent.do?name=lifeevent_detail_postrtire-7&innerMenuId=47

ชนัธนา ศิวโมกษธรรม และสรร พัวจันทร์.(2548).*การเงินเชิงพฤติกรรม:กรณีศึกษาของ พฤติกรรมนักลงทุนไทยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 43.กรุงเทพฯ,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ตฤณกร ธนพงศ์อมร.(2554).*การออมเพื่อการเกษียณอายุ*. กรุงเทพฯ: หจก.รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.ตีรณ พงศ์มคมพัฒน์.(2548).*เศรษฐศาสตร์มหภาค ทฤษฎี และการวิเคราะห์นโยบายสมัยใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 3 ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.(2564).*จัดพอร์ตลงทุนอย่างไรถูกใจวัยเกษียณ*.สืบค้นจาก https://www.set.or.th/set/financialplanning/lifeevent.do?name=lifeevent_detail_postrtire-7&innerMenuId=47

ธัญนันท์ ทิพาพงศ์ศิริ. (2553). *ออมร้อยให้ได้ล้าน (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุดประกาย.

บุญคง หันจางสิทธิ์. (2550). *เศรษฐศาสตร์มหภาค (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรี้นติ้งเฮ้าส์.

บริษัท ข้อมูลเครดิตกลาง จำกัด (2564).*เงินออมสำคัญไหน ทำไมต้องมีเงินออม*. สืบค้นจาก <https://www.ncb.co.th/fin-knowledge/why-save-money>

ประธาน จิวจินดา. (2562, 26 พฤศจิกายน). *การออมภาคครัวเรือนของไทย แนวโน้มและข้อจำกัด. กรุงเทพธุรกิจ, คอลัมน์เกาะติดเศรษฐกิจ-การเงิน*.

ภราดร ปรีดาศักดิ์.(2549).*พจนานุกรมเศรษฐศาสตร์*.กรุงเทพฯ:พิมพ์ดี.

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2556). *หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค (พิมพ์ครั้งที่ 15)*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย.(2559).*การลงทุนทางเลือกของนักลงทุนรายย่อยไทย ทองคำ และ อสังหาริมทรัพย์ยังมาแรง.สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2564,สืบค้นจาก*
<https://mgonline.com/stockmarket/detail/9590000104199>

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (2562). *การออมและการลงทุนภาคครัวเรือน ปี พ.ศ. 2544-2563*

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.(พิมพ์ครั้งที่ 1) สิงหาคม 2562. กรุงเทพฯ.
รายงานการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ.2553-2583 (ฉบับปรับปรุง).

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2563). *การออมของครัวเรือนไทย ไตรมาสที่ 4 ปี 2563*

เลือกกองทุนอะไรดี รู้คำตอบง่ายๆ ใน 5 นาที สืบค้นจาก
<https://www.krungsri.com/th/planyourmoney/must-stories/investment-plan/what-fund-should-you-invest>

Branson,William H. (1986).*Macroeconomic Theory and Policy*.3 ed. Singapore : Harper & Row Publishers.

Burak Can and Orhan Erdem,(2013).*Present-Bias in Different Income Groups*. Retrieved January 5,2018.From

Jeffrey R.Brown and Alessandro Previtro,(2015).*Procrastination,Present-Biased Preferences,and Financial Behaviors*. Retrieved January 5,2018.From http://www.aleprevitro.com/wp-content/uploads/2015/12/Brown_Previtro_Procrastination_11302015.pdf

Strauss,W and Howe,N. (1991). *Generations: The History of America's Future,1584 to 2069*.New York:Quill William Morrow.

Stephan Meier and Charles Sprenger,(2010).*Present-Biased Preferences and Credit Card Borrowing*. Retrieved January 5,2018.From <http://www.aeaweb.org/articles?id=10.1257/app.2.1.193>

Transamerica Center for Retirement Studies,(2016).*Perspectives on Retirement:Baby Boomers,Generation X,and Millennials*. Retrieved October 27,2017.From <http://www.transamericacenter.org>

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมและการลงทุนของพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามนี้ จะใช้เพื่อการค้นคว้าเท่านั้น คำตอบที่ท่านตอบจะถือเป็นความลับ ผู้ศึกษาจะนำเสนอผลในความร่วมมือเท่านั้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 : ปัจจัยสภาพทางการเงินในปัจจุบัน

ส่วนที่ 3 : พฤติกรรมการออม

ส่วนที่ 4 : พฤติกรรมการลงทุน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุปี

1.3 ประเภทพนักงาน สายวิชาการ สายสนับสนุน

1.4 ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

1.5 สถานภาพ โสด สมรส หย่าร้าง

1.6 ปัจจุบันท่านมีแหล่ง รายได้หลัก มาจากแหล่งใด

รายได้จากเงินเดือน หรือ ค่าจ้างประจำ

รายได้จากการประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือแหล่งอื่นๆ

1.7 ปัจจุบันท่านมีแหล่ง รายได้เสริม หรือไม่ มี ไม่มี

1.8 ปัจจุบันท่านมี รายได้รวม ต่อเดือน (รวมรายได้จาก ข้อที่ 1.6 และข้อที่ 1.7)

..... บาท

1.9 จำนวนบุตรหลาน บุพการี หรือญาติผู้ใหญ่ที่อยู่ในอุปการะของท่าน

มี จำนวน..... คน ไม่มี

ส่วนที่ 2 ปัจจัยสภาพทางการเงินในปัจจุบัน

2.1 ปัจจุบันท่านมี ภาระหนี้สินส่วนบุคคล หรือไม่

- มี (ตอบข้อที่ 2.2) ไม่มี (ข้ามไปส่วนที่ 3)

2.2 ปัจจุบันท่าน มีภาระหนี้สินรวมทั้งหมดเท่าไร

.....บาท

2.3 ปัจจุบันท่านมี หนี้สินส่วนบุคคล ต่อเดือนจากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- หนี้บัตรเครดิต ที่เกิดจากการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
 หนี้สินระยะสั้น เช่น เงินกู้เพื่อการผ่อนชำระค่าสินค้า สินเชื่อส่วนบุคคล
 หนี้สินระยะยาว เช่นเงินกู้เพื่อซื้อบ้าน เพื่อซื้อรถ
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการออม

3.1 ปัจจุบันท่านแบ่ง รายได้รวม (จากข้อที่1.8) สำหรับการออมในแต่ละเดือน

.....บาท

3.2 ปัจจุบันท่านออมผ่านช่องทางใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- กองทุนประกันสังคม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ประกันออมทรัพย์
 กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (PVD) กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
 เงินฝากธนาคาร เงินฝากสหกรณ์ สลากออมสิน สลาก ธ.อ.ส
 พันธบัตรรัฐบาล อื่นๆ.....

3.3 ท่านคิดว่าจะเกษียณอายุจากการทำงานเมื่ออายุเท่าไร

อายุ.....ปี

3.4 เพราะสาเหตุใดที่ทำให้คิดว่า อาจจะมีเงินออมที่ไม่เพียงพอ สำหรับการเป็นอิสระทางการเงินในวัยเกษียณมากที่สุด

- รายได้ไม่เพียงพอ ต่อ ภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคในแต่ละเดือน
 รายได้ไม่เพียงพอ ต่อภาระหนี้สิน
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

3.5 ให้ท่านตอบคำถามจาก **พฤติกรรมกรออม** ในตารางที่ตรงกับพฤติกรรมกรออมของท่านมากที่สุด

พฤติกรรมกรออม	ความสม่ำเสมอ		
	ไม่เคยทำ	บางครั้ง	สม่ำเสมอ
1. แบ่งเงินจากรายได้ส่วนหนึ่งไว้ออมก่อนที่จะนำไปใช้			
2. ท่านมักจะลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นบางส่วน เพื่อนำมาออม			
3. ท่านมีการจัดหมวดหมู่การออมอย่างชัดเจน เช่น ออมเพื่อการท่องเที่ยว ออมเพื่อการศึกษา เป็นต้น			

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการลงทุน

4.1 ปัจจุบันท่านแบ่งรายได้รวม (จากข้อที่1.8) สำหรับ การลงทุนในแต่ละเดือน

.....บาท

4.2 ปัจจุบันท่านลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินใด

- กองทุนรวม ตัวแลกเปลี่ยน ตราสารอนุพันธ์ทางการเงิน หุ้นกู้
 หุ้นต่างประเทศ ทองคำ หุ้นสามัญ เงินตราต่างประเทศ
 อสังหาริมทรัพย์ / ที่ดิน ไม่มี

4.3 ประสบการณ์ด้านการลงทุนใน หลักทรัพย์ และ สินทรัพย์ (ในข้อ 4.2) ของท่าน

- น้อยกว่า 1 ปี 1-5 ปี 5-10 ปี มากกว่า 10 ปี

4.4 วัตถุประสงค์หลักในการลงทุน (ในข้อที่4.2) ของท่านคือ

- สร้างความมั่งคั่งในอนาคต ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน สะสมเงินทุนไว้เปิดกิจการ/ทำธุรกิจ
 ใช้ในยามเกษียณ อื่นๆ.....

4.5 ท่านมีทัศนคติเกี่ยวกับการลงทุนอย่างไร

- ไม่สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้เลย
 สามารถทนต่อ การขาดทุนเงินต้นเล็กน้อย เพื่อมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น
 สามารถทนต่อการขาดทุนเงินต้นได้ เพื่อมีโอกาส ได้รับผลตอบแทนที่สูง
 อยากรได้ ผลตอบแทนที่สูงขึ้น โดยไม่มีข้อจำกัดในการลงทุน

4.6 ให้ท่านตอบคำถามจาก **พฤติกรรมการลงทุน** ในตารางที่ตรงกับพฤติกรรมการลงทุนของท่านมากที่สุด

พฤติกรรมการลงทุน	ความสม่ำเสมอ		
	ไม่เคยทำ	บางครั้ง	สม่ำเสมอ
1. หากผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนแนะนำการลงทุนแนะนำการลงทุนขัดแย้งกับความคิดเห็นของท่าน ท่านจะยืนยันยืนความคิดของตัวเองอยู่หรือไม่			
2. ท่านเคยตัดขาดทุน (Cut Loss) หรือไม่ เมื่อเผชิญกับภาวะขาดทุน (Loss) จากการขาดทุน			
3. ท่านมักจะขายสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ ที่ราคากำลังสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากกลัวความผันผวนของผลตอบแทนที่จะได้รับ			
4. ท่านมักจะเข้าลงทุนใน สินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ โดยพิจารณาจากผลตอบแทนในอดีต โดยไม่แน่ใจว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร			

4.7 การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความผันผวนสูง มักให้ผลตอบแทนที่สูงในระยะยาว แต่มีความเสี่ยงที่จะทำให้ขาดทุนได้มากขึ้นเช่นกัน ท่านสามารถรับความเสี่ยงจากการลงทุนได้ในระดับใด

น้อยที่สุด โดยต้องการเน้นการลงทุนที่สร้างกระแสรายได้ประจำ และให้ความปลอดภัยในการลงทุนสูงสุด แม้ว่าจะได้รับผลตอบแทนในระดับที่ต่ำสุด

รับได้ในระดับหนึ่ง โดยสามารถรับความเสี่ยงในการขาดทุนจากการลงทุนได้บ้างเพื่อเพิ่มโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้นในระยะยาว

ปานกลาง โดยสามารถรับความเสี่ยงได้พอสมควร เพื่อสร้างโอกาสในการได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าในระยะยาว

มาก สามารถรับความเสี่ยงได้สูงสุด เพื่อสร้างโอกาสในการรับผลตอบแทนที่สูงสุดในระยะยาว

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาววิลาสินี ชูหวาน
วัน เดือน ปีเกิด	10 สิงหาคม 2531
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีการศึกษา 2554
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่ง	นักวิชาการเงินและบัญชี สำนักงานอธิการบดี

